Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a Nr. 2755 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 19 martie 1958

(La G.A.C. din Carcaliu, raionul Măcin, ciobanul Gh. Vlad se îngrijește cu dragoste de mieii nou născuți în această primăvară).

Odorul

reîntoarcere

Era o noapte de toamnă, ploioasă, cu o întunecime de iad. Ploua de-o săptămînă. Muncile se terminaseră, fiecare se cuibărise pe la casa lui. Noaptea, satul părea pustiu. Nici cînii nu mai lătrau.

Lovasz, bătrînul, mergea singur pe drum, ducînd boii de lanțuri, călcînd cu cismele prin noroaie nepăsător. Căruța încărcată cu toate atelajele scîrțîia subțire, cu intonații ciudate. „N-a mai uns-o nimeni — mormăi el. Așa-i cînd lucrul nu mai e al tău, îi dai cu piciorul".

Lovasz credea că nimeni nu-l vede cum își duce vitele și atelajele acasă. Din întuneric însă, de după garduri, ochi neștiuți îl priveau. Satul aflase deja că Feri Lovasz a ieșit din colectivă. Și doar el făcuse asta expre noaptea ca să nu se mai zgîiască toți la el, să-l descoasă pe o parte și pe alta. Lovasz pretindea că el iese din colectivă pe motive care-l privesc personal, că n-are de-a face și nici nu e sub influența celor care vor să destrame gospodăria. Președintele i-a spus-o de la obraz că chiar dacă nu-i cu ei, atunci le face jocul și e același lucru. Lovasz s-a înfuriat. Știa el că cineva îi poartă sîmbetele colectivei și că aruncă cu noroi în ea din umbră. In anul acela — 1953 — colectiva din Ciangăi mersese binișor, recolta fusese mulțumitoare. De la o vreme însă cineva băgase zizanie printre oameni. Se luau la harță din te miri ce; aveau impresia că avansurile au fost prost calculate, că cineva fură. Cine fură — nu se spunea precis. Intr-o ședință, Szekely Ioszef se înfuriase și-i făcuse pe bîrfitori și circotași cu ou și oțet. Cei care umblaseră cu minciuni s-au făcut roșii la față și au ieșit din colectivă. Erau convinși că dacă au ieșit ei afară vor ieși și ceilalți, colectiva se va destrăma. Dar asta nu s-a întîmplat. Majoritatea au rămas, colectiva trăia.

Feri Lovasz ieșise pentru că — spunea el — a fost jignit crunt. Intr-o zi, pe vremea secerei, nevastă-sa adunase un braț de spice rămase pe miriște după secerătoare ca să le ducă acasă la păsări. Brigadierul a văzut-o și, cum era și el nițel cam necăjit, i-a smuls snopul din brațe.

Lovasz a mai așteptat o vreme. N-a vrut să iasă odată cu „dușmanii". Cînd a venit unul ca să-l întrebe rînjind dacă iese și el, Lovasz l-a repezit cît colo.

— Du-te la dracu de cioflingar! Nu mă băgați pe mine în ciorba voastră.

Intr-o noapte, cînd nu mai era nimeni pe la colectivă, a intrat în grajd, și-a dezlegat boii lui, i-a mîngîiat pe grumaji și le-a spus oftînd:

— Hai băieți înapoi acasă.

Pe drum, de la colectivă pînă acasă, a tras în piept adînc fumul a două țigări. Mergea liniștit, cu capul în pămînt. Credea că deocamdată nu știe nimeni de ieșirea lui.

Cînd ajunse acasă, duse boii în grajd, le dădu mîncare și stătu cu el o vreme, jeșălîndu-l. Apoi intră în casă încruntat. Bătrîna răsturnase mămăliga pe masă și o acoperise cu un șervet ca să nu se răcească pînă vine el. Feciorul-său, Antal, ședea dezbrăcat în vîrful patului și citea un ziar. Nici el, nici maică-sa nu știau nimic. Lovasz mînca în tăcere, cu demnitate, apoi, după ce se răsturnă între pernele patului și-și aprinse o țigară, le spuse calm:

— Am adus vitele și căruța acasă.

Antal își ridică privirea de pe ziar și se uită la taică-su lung, dar nu-i spuse nimic. Maică-sa tăcea și ea.

— De ce-ai ieșit? îl întrebă Antal mai tîrziu, după ce terminǎ ziarul de citit.

— Așa am vrut eu.

— Aha. Da pe noi de ce nu ne-ai întrebat?

Lovasz se înroși.

— Care voi? Să te întreb pe tine? Da' cine ești tu aici? Trebuie să-ți cer voie ție, să mă închin în fața ta?

— Eu nu ies din colectivă — se rățoi Antal cu riscul de-a se alege cu cîteva după ceafă. Să-mi lași partea mea de avere acolo.

Bătrînul îi aruncă niște priviri fioroase, ochii i se bulbucară de mînie.

— Iți dau eu ție o avere pe spinare de n-o să poți s-o duci. Dacă te mai prind pe-acolo îți rup picioarele. Ce fac eu, faci și tu!

— Da, sigur! Matale sări în puț și eu să fac la fel!

— Ai să faci, că eu te-am crescut!

— Ei, află că n-o să fac așa. Te-ai luat și mata după ăia.

— Eu nu m-am luat după ăia. Eu m-am luat după mine. Și dacă mă mai judeci mult, te-arunc numaidecît afară în ploaie, așa dezbrăcat cum ești.

Antal n-a mai spus nimic. A doua zi s-a dus de dimineață la colectivă. Antal era grăjdar și mulgător. După ce-a muls vacile, a rînit pe jos și le-a dat de mîncare, s-a dus la președinte și l-a chemat de-o parte. Szekely era și el tînăr, mai mare ca Antal doar cu cîțiva ani.

— Bătrînul meu a adus vitele și căruța acasă.

— Știu. Eram aici, dar el nu m-a văzut.

— Ce să fac cu el?

— Io știu? Mai lasă-l nițel. Vezi în ce ape se scaldă.

— Eu rămîn mai departe aici. Nici nu gîndesc să plec.

Și Antal a continuat să lucreze. Cîteva zile bătrînul Lovasz nu i-a zis nimic. Cînd venea seara acasă nu vorbeau.

A treia zi, de dimineață, cînd mulgea vacile, Antal s-a trezit cu bătrînul în grajd. Avea în mînă un resteu de corn de la jug pe care-l luase din repezeală.

— Treci acasă că-ți rup picioarele — strigă el gata să-l croiască.

Antal se prefăcu nepăsător. Nici nu ridică măcar privirile. Tăcea și mulgea mai departe vaca.

— Tu n-auzi ce spun eu?

— Aud, dar nu viu.

— Nu vii?

— Nu viu.

— Atunci să nu mai calci în bătătura mea. Să nu te mai prind pe-acasă.

De atunci Antal nu s-a mai dus pe acasă. Dormea la colectivă, sus

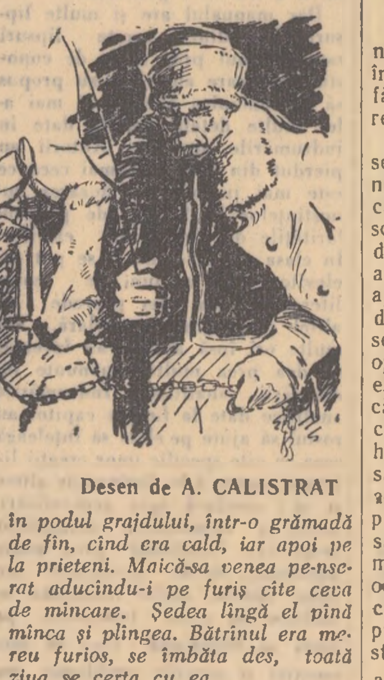

Desen de A. CALISTRAT

în podul grajdului, într-o grămadă de fîn, cînd era cald, iar apoi pe la prieteni. Maică-sa venea pe-nserat aducîndu-i pe furiș cîte ceva de mîncare. Ședea lîngă el pînă mînca și plîngea. Bătrînul era mereu furios, se îmbăta des, toată ziua se certa cu ea.

Antal a stat așa fugar pînă în primăvară. Intr-o ședință, tinerii l-au sfătuit să se întoarcă acasă și să se împace cu bătrînul. Nu-i frumos să stea așa fugar, să-i iasă tot felul de vorbe.

Și într-o seară s-au dus. L-a găsit

CONTINUARE în PAG. III

ION BAIEȘU

Preocupare insuficientă pentru posturile utemiste de control

— Cum aplicați hotărîrile plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. în problemele producției? Ce ați făcut de pildă pentru activizarea posturilor de control?

Tovarășul Gheorghe Țurcanu, secretarul comitetului U.T.M., venise de cîteva minute din fabrică. Era puțin obosit, că urcase scările repede. Imi întinse planul de muncă al comitetului și se așeză pe un scaun. Se odihni, apoi începu, cu însuflețire, să-mi dea explicații, deși nu le cerusem. Vorbea iute, fără să se oprească. Aveam impresia că din explicațiile acestea — cuvinte căutate, fraze pompoase, laudă cu nemiluita — se încheagă o haină a cărei strălucire te face să privești în altă parte de cît acolo unde trebuie. Consultînd planul de muncă, impresia începu să lase însă locul părerii că membrii comitetului U.T.M. se ocupă de posturile utemiste de control. In plan figurau două puncte care vorbeau despre aceasta. Unul: „In 7 februarie se va analiza postul utemist de control de la sculărie". Altul: „In 25 februarie se va analiza activitatea tovarășului Constantin Darabană, membru în comitetul U.T.M. pe fabrică, luîndu-se în discuție felul cum se ocupă el de posturile utemiste de control". In dreptul fiecărui punct sta scris cu creionul roșu: „realizat".

— Am muncit tovarășe, am muncit mult — se însufleți din nou Țurcanu — cînd observă că terminasem de consultat planul de muncă.

— Se vede ceva de pe urma acestei munci? — am întrebat.

— Eu nu pot să spun nimic. Nici nu ar fi drept. Doar nu munca mea am analizat-o pe 25, ci a lui Darabană. El să vorbească. El cunoaște.

Secretarul l-a chemat pe responsabilul cu producția și calificarea din comitet.

Cauze... „obiective"

— Avem în fabrică 14 posturi utemiste de control — începu Constantin Darabană. Din analiza celui de la sculărie a reieșit că nu duce nici un fel de activitate. Ședința care s-a ținut pe 25 februarie a ajuns la concluzia că postul utemist de control de la rectificare e fruntaș. Restul sînt inexistente. Dar nu port eu vina pentru aceasta. Explicații poate să dea Victor Socola că el, din colectivul meu, răspunde de posturile utemiste de control.

Victor Socola nu poartă nici el „vina". El lucrează la biroul de heliograf, împreună cu doi fotbaliști. Dar aceștia trei zile din săptămînă lipsesc nemotivat, iar alte trei zile vin și discută despre meciurile care au fost ori care au să fie. Așa că Socola duce singur munca acestui birou, și nu-i rămîne timp să se ocupe de posturile utemiste de control.

— Prin urmare, vedeți că e vorba de cauze obiective și la unul și la altul — conchise Gheorghe Țurcanu, cu o seninătate uimitoare.

De față era și tovarășul Mircea Iftimie, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M.-Bîrlad. Nu știu dacă a auzit o vorbă măcar din toate aceste discuții, pentru că el citea, alături, Sportul Popular.

Cu o floare...

Am coborît din sediul comitetului U.T.M. în fabrică. Curiozitatea m-a dus la rectificare. De cum intri aici, gazeta postului utemist de control, așezată la loc vizibil, îți atrage atenția. Prin poezii, epigrame, caricaturi, ea este o oglindă fidelă a întregii activități a secției. Răsfoind mapa cu materiale publicate, discutînd cu lucrători și tehnicieni, cu cel care conduc secția, imaginea acestei gazete îți apare ca o ființă vie, care în permanență veghează — în toate schimburile — și servește fiecăruia, o floare sau o urzică după merit. Colectivul de redacție se compune din trei utemiști: tovarășul Ion Bolat, Magda Chirica și Aurel Mutu. Il controlează secretara organizației de bază U.T.M. — tovarășa Maria Petrea.

La început, membrii acestui post utemist de control nu știau care e rostul lor, cu ce se vor ocupa. S-au dus la organizația de partid și li s-a dat un sfat. S-au apucat, după cum au fost sfătuiți, să scotocească colecțiile ziarelor și revistelor, pentru a vedea cu ce se ocupă posturile utemiste de control din alte părți, au studiat publicația „Din experiența Comsomolului". Au înțeles curînd ce au de făcut.

Indisciplină în muncă exista destulă în secție. Deficiențe, în privința calității produselor, de asemenea. Planul de producție era aproape cu regularitate neîndeplinit...

Și cei din postul utemist de control s-au apucat de lucru.

Gestionara de materiale Valentina Căpraru dormea în timpul lucrului. Dobrița Iamandi și Ma-

CONTINUARE în PAG. III

C. SLAVIC
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Sfîntul „umanism" BURGHEZ

MOTTO:

„Dreptul de a suferi constituie una din bucuriile unei economii libere".

HOWARD PYLE
adjunct al președintelui Eisenhower

Discoteca propagandei burgheze nu-i prea bogată. Se găsesc în rafturile ei, luxoase de altfel, cîteva șlagăre uzate, în care numai orchestrația, mai amplă sau mai săracă diferă, în care numai vocea cîntărețului e deosebită. După placa cu presupusa superioritate a democrației capitaliste se împrăștie spre cele patru vînturi șlagărul umanismului capitalist, dublat de acela al moralei burgheze.

Cîte tone de cerneală nu s-au risipit spre a demonstra că, în adevăr, numai capitalismul posedă în safeurile sale umanism și morală de o sută de carate! Cîtă energie, poate mai multă decît ar trebui ca să fie mutată Himalaia în mijlocul Pacificului, n-a fost irosită în zadar în adunări publice sau intime, la microfoane și la catedră, din amvon sau de pe tribună! Oratori cu talent și politicieni veroși, capitaliști cu ștaif și excroci declarați teoreticieni zeloși și demimondene, toți la un loc și în parte nu și-au economisit forțele în a dovedi că păcatul e virtute, furtul morală divină, iar uciderea lentă prin pauperizare poruncă cerească. In loc de gargară, practicieni și teoreticieni ai capitalismului, luau în gură umanismul și morala, clătindu-se apoi bine cu șampanie și gin.

O, umanism! O, umanitate capitalistă!

Greva textiliștilor din landerele vest-germane, Saxonia inferioară, Hessen și Bremen, continuă după o lună și jumătate de luptă. Motivul grevei: salarii scăzute în raport cu creșterea continuă a costului vieții.

Spre compensare și bineînțeles spre potolirea foamei, bugetul pe 1958-1959 al R.F.G. prevede 40,5 milioane mărci pentru lărgirea așa numitului „Serviciu guvernamental de informații", adică organizația de spionaj Gehlen. E vorba de un mic spor de 12 milioane mărci față de anul trecut.

In Saxonia, Hessen și Bremen textiliștii sînt în grevă pentru că li se refuză un spor de salariu de 10 la sută!

Lui Gehlen i se măresc stipendiile cu 12 milioane. Echivalentul salariului mediu lunar a 24.000 muncitori și sporul de 10 la sută pentru 240.000 de lucrători.

O, spirit umanitar! O, umanism burghez!

La Washington, secretarul pentru afaceri interne Seaton a anunțat oficial la începutul lunii martie existența în S.U.A. a 5.100.000 șomeri, cel mai mare număr înregistrat în ultimii 16 ani. „Nu se poate, a spus Seaton, ca peste 5 milioane de americani să nu aibă ce lucra, fără ca această problemă să fie privită ca fiind una din cele mai serioase". (La numai 10 zile de la această declarație, agențiile de știri anunțau că numărul șomerilor a ajuns la 6 milioane). Și tot același Seaton constată cu melancolie că bugetul pe 1958 este „mult prea ridicat pentru perspectivele economice ale S.U.A.".

Tot în înfloritoarea republică înstelată s-a făcut, concomitent cu declarația lui Seaton, o alta, de astă dată de către senatorul Kefauver. Senatorul democrat a dezvăluit și pentru noi, bieții muritori de rînd, cîteva secrete ale zeilor. Din 1947 pînă în 1954 un număr dintre cele mai mari corpora-

AL. GIRNEAȚA

(Continuare în pag. 4-a)

Conferință cu prilejul aniversării lui V. I. Lenin

In ciclul de conferințe organizate de Muzeul V. I. Lenin — I. V. Stalin și Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S., cu prilejul celei de-a 88-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, marți după-amiază, în sala de festivități a Muzeului V. I. Lenin — I. V. Stalin, conf. univ. Ștefan Cruceru, secretar al Comitetului Orășenesc P.M.R. București, a ținut conferința intitulată „V. I. Lenin despre inevitabilitatea pieirii capitalismului și a victoriei socialismului".

Conferința a fost ascultată de numeroși oameni ai muncii din Capitală.

(Agerpres)

Vacanța ȘCOLARĂ DE primăvară

Tradiționala vacanță de primăvară va începe în curînd. Pregătirile în vederea ei atrag elevii din toate școlile elementare, medii de cultură generală (cursuri de zi și serale), școli pedagogice, școli profesionale de ucenici, școli de meserii și școli agricole, precum și toți copiii din grădinițele cu orar redus din orașele și centrele muncitorești, ca și elevii școlilor muncitorești cu durata de 3 ani.

Acum elevii mai au poate încă o ultimă teză, mai trec prin emoția unei ultime note pentru încheierea mediei trimestriale. Totuși bucuria zilelor de odihnă ce vor veni nu poate fi știrbită. Cîte planuri își vor fi făcînd elevii pentru aceste două săptămîni de vacanță. Să se odihnească, să citească, să se plimbe, să meargă la spectacole... Foarte bine! Vacanța e dată pentru odihnă, destindere, distracție.

Nu se pot realiza însă toate acestea și în colectiv? Experiența anilor trecuți ne-a dovedit că elevii se simt bine între colegi, și în vacanță, în acțiuni în care, pe lîngă latura distractivă și recreativă, învață ceva, fac și un lucru util. In fiecare an organizațiile U.T.M. au alcătuit împreună cu profesorii și elevii planuri atractive de activitate pe timpul vacanței. O POT FACE ȘI TREBUIE S-O FACĂ ȘI ANUL ACESTA.

Elevii vin cu plăcere la o reuniune, la o serată literară. Dar să nu facem reuniuni de dragul reuniunilor ci să le asigurăm un conținut educativ corespunzător. O întîlnire cu un om de știință, cu un scriitor, un artist etc. s-a bucurat întotdeauna de numeroasa participare a elevilor. Și apoi excursiile! Elevii sînt dornici să vadă, să cunoască locuri și lucruri noi, interesante. O excursie în regiune, în împrejurimile orașului, în țară va avea de asemenea mulți amatori. Cu prilejul acestor excursii se vor putea pregăti și pentru concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal".

Să mai adăugăm acțiuni care se pot întreprinde în vacanță? Vizionarea unui spectacol, vizitarea întreprinderilor, pregătiri pentru concursul echipelor artistice și alte nenumărate activități care le vor prilejui elevilor un minunat mijloc pentru petrecerea plăcută și folositoare a vacanței.

In timpul cursurilor și în vacanță pentru elevii Școlii medii nr. 1 din Timișoara sînt obișnuite vizitele dese la bibliotecă.

Foto: D. F. DUMITRU

FILE DIN ISTORIA U. T. C.

Insemnări pe marginea volumului de „Documente din istoria Uniunii Tineretului Comunist din Romînia 1917—1944"

Recent, a apărut în „Editura Tineretului" culegerea de „Documente din istoria Uniunii Tineretului Comunist din Romînia — 1917 1944", publicată de Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Cele 82 de documente publicate glăsuiesc despre vitregiile vieții tineretului muncitor în vremea Romîniei burghezo-moșierești, între 1917 și 1944, despre lupta Uniunii Tineretului Comunist sub faldurile roșii ale Partidului Comunist, desfășurată timp de peste două decenii în condițiile tenebroase ale ilegalității.

Să răsfoim și noi, în măsura în care ne permite un articol de gazetă, file din istoria Uniunii Tineretului Comunist din Romînia cuprinse în volumul pe care îl prezentăm.

★

Mișcarea revoluționară a tineretului crescută considerabil în anii avîntului luptei muncitorimii după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie are adînci rădăcini în perioadele anterioare, începînd chiar cu a doua jumătate a veacului trecut, cînd dezvoltarea capitalismului a început să ia un curs mai rapid și în țara noastră. Tinerii (muncitori, ucenici, țărani, studenți, elevi etc.) au luat parte, în răstimpul la care ne referim, la cercurile socialiste, la cercurile și cluburile muncitorești, la activitatea P.S.D.M.R. (1893-1899) a P.S.D., (refăcut în 1910), au scris în coloanele presei muncitorești etc. S-au făcut primii pași în acțiunea de făurire a organizației tineretului.

O amploare evidentă a luat lupta tineretului în anii avîntului revoluționar abia după 1917. Chemările grupurilor comuniste și ale elementelor de stînga din Partidul socialist — partidul clasei muncitoare în acea vreme — au găsit ecou și în rîndurile maselor tineretului care, ca parte integrantă a poporului, năzuiau la o viață mai bună. Manifestul comitetului de acțiune social-democrat romîn din iulie 1917 adresat către „Muncitori și țărani! Soldați și ofițeri! Cetățeni!" cu care începe seria de documente înserate în volumul de față, este adresat în egală măsură și tineretului. Documentul înfățișează ororile războiului imperialist, politica antipopulară a guvernanților burgheziei și moșierimii care au tîrît țara pe marginea prăpastiei și cheamă poporul să-și înfăptuiască „propria lui revoluție, să se elibereze de oligarhie și de monarhism..."

Tinerii au fost chemați nemijlocit la marea bătălie proletară. „Foaia tînărului" din 1 decembrie 1918, în apelul „Către tineri" reliefa: „Mare și grea e menirea noastră. Lumea veche se prăbușește... În locul ei, de la răsărit, se ridică o lume nouă, cu idei noi, cu așezăminte noi".

În focul luptelor din 1917-1918, se cristalizează tot mai mult organizațiile (uniunile) socialiste de tineret din vechea Romînie, Transilvania, Banat, Bucovina. După reintegrarea teritoriilor de peste munți la vechea Romînie începe și procesul treptat de centralizare a organizațiilor de tineret. Trebuie subliniată însă adîncirea curentului comunist în organizațiile de tineret sub influența puternică a activității grupelor comuniste și a îndrumărilor Internaționalei Comuniste a tineretului înființată în 1919 la congresul de la Berlin. A apărut și s-a dezvoltat mișcarea pentru afiliere la Internaționala Comunistă. Volumul de documente publică scrisoarea Internaționalei Comuniste a Tineretului trimisă în mai 1920 „Către comitetul central al Mișcării tineretului socialist din Romînia" prin care sînt explicate din nou condițiile de afiliere și cheamă pe tovarășii din Romînia să se hotărască „cît mai curînd pentru Internaționala Comunistă a Tineretului".

După crearea Partidului Comunist din Romînia, în mai 1921, organizațiile tineretului muncitor s-au integrat sub steagul ideilor comuniste. P.C.R. a creat în acest timp organizația comunistă a tineretului. Conferința generală din 19-20 martie 1922 (despre care vorbesc două din documentele publicate în volum) a realizat un pas însemnat în centralizarea diferitelor uniuni și în punerea ideologiei marxist-leniniste la baza activității organizației revoluționare a tineretului din țara noastră.

Congresul tineretului, plănuit încă din momentul creării P.C.R. nu s-a putut ține, din cauza vitregiei regimului burghezo-moșieresc nici în 1922, 1923 și nici în ianuarie 1924, cînd C.C. al U.T.S. a cerut aprobarea. Poliția guvernului liberal a interzis ținerea congresului. În această situație, sub îndrumarea partidului, C.C. al U.T.S. a hotărît să organizeze congresul prin referendum, prin intermediul organului central „Tineretul Socialist". În urma discuțiilor prin presă și a votului exprimat pe aceeași cale de către secțiuni la 1 mai 1924 — de ziua internațională a muncii — organizația de tineret din țara noastră s-a declarat afiliată la Internaționala Comunistă a Tineretului (despre aceasta găsim în volum două documente). Ziarul „Lupta socialistă" consemnează că Uniunea Tineretului Socialist s-a afiliat la I.C.T. tocmai în momentul cînd reacțiunea burgheză începuse o prigoană năprasnică împotriva Partidului Comunist, cînd luptătorii devotați clasei muncitoare erau închiși la Jilava, cînd ziarele comuniste erau suspendate și cînd prigoana se întețise asupra întregii mișcări comuniste a muncitorimii.

După puțin timp, această teroare s-a îndreptat deschis și împotriva organizației de tineret, care, de la afiliere, se denumea Uniunea Tineretului Comunist. La 23 iulie, același an, odată cu P.C.R. guvernul liberal scoate în afara legii și U.T.C.-ul. Dar organizația revoluționară a tineretului, sub conducerea partidului, a continuat în noile condiții deși foarte grele, activitatea sa, care a fost viabilă, „Vom continua lupta noastră cu o dublă energie. Dacă este imposibil de a activa legal vom lucra ilegal!" — a declarat C.C. al U.T.C. în circulara sa către membri (circulară publicată în volumul de documente).

La puțin timp după aruncarea în ilegalitate,

CONTINUARE în PAG. II

C. MOCANU

PARODIE MODERNĂ

după o poveste veche

Undeva, pe o străduță din București, într-o căsuță cochetă, cu antenă de televizor și gaze naturale, domiciliază o familie: tata, mama, urmașul și soacra — care înlocuiește bona, spălătoreasa, bucătăreasa etc. — toți înscriși în cartea de imobil.

Drob de sare invizibil

Într-o zi Mihai Ionescu, șeful familiei, înapoindu-se acasă a auzit niște bocete sfîșietoare. Curios să dezlege misterul, se repede în dormitor. Ingenunchiate lîngă landou, mama și soacra plîng. Bărbatul ridică receptorul telefonului.

— Degeaba mai deranjezi doctorul, viitorul copilului e pecetluit — se vălcărește mama.

— De ce? întreabă alarmat bărbatul.

— Fiindcă ai hotărît ca băiatul, satelitul nostru, să se facă medic. Vai, vai, ce pericol îl amenință. Va crește mare, va termina facultatea, și cine știe, va fi repartizat la un dispensar la... țară.

— Doamne, doamne, ce prăpăd pe capul nostru, adaugă și bătrîna.

La fel de furios ca eroul din vechea poveste, bărbatul părăsește camera strigînd:

— Noroc că naivitatea nu provoacă junghiuri. Altfel, nu știu ce v-ați face. Adio! Plec într-un raid să constat dacă mai există oameni ca voi.

Și, încălecînd pe o motocicletă supersport de 750 centimetri cubi, pornește la drum cu viteza a treia.

Dispoziția, bat-o vina!

Merge el ce merge și ajunge pe strada Doj din București. Aici îl întîmpină anunțul: „Trecerea oprită".

Forfotă mare. Zeci de oameni scot din rădăcini pomii altoiați pe marginile trotuarelor.

— Sînt uscați? îl întreabă omul nedumerit.

— Așt. Reparăm trotuarele.

— ?!!

Baia uzinei Poiana din Cîmpina nu funcționează de multă vreme.

— Ura, curge apa!
— Eroare. Plouă afară.

— Pomii au rădăcini. Unele cresc la suprafață și strică caldarimul.

— Tăiați vinele acelea.

— Nu se poate. Dispoziția secțiunii de gospodărie comunală a raionului „Grivița Roșie" indică precis: „...să fie tăiați pomii".

— Păcat!! — Mai bine ați reteza rădăcinile birocratismului celor care au dat o asemenea dispoziție — le recomandă motociclistul accelerînd nervos motorul.

Ambiția e mare

Înainte de a părăsi capitala, Mihai Ionescu se duce să-și ia rămas bun de la fratele său cel mare. Aici, ziua în amiaza mare, becurile ard, radioul urlă, fierul de călcat pocnește, radiatorul bîzîie, iar ventilatorul șuieră.

— De ce vă jefuiți singuri?

— Jaf? Greșești! Lumina o plătim în comun. Iar dacă Popeștii consumă zi și noapte, noi pentru ce să ne abținem?

Eu sau Arhimede a greșit?

Spre seară, Mihai Ionescu face un scurt popas la S.M.T. Slănic, din regiunea Ploești. Lîngă o hală nouă, cu acoperișul surpat, întîlnește un inginer constructor care se plimbă cu pași mari și murmură:

— Arhimede a spus fără să i se întîmple nimic: „Dă-mi un punct de sprijin în spațiu și-ți pun pămîntul în mișcare!" Eu am sprijinit macaraua de ridicat motoare de grinda podului și... am dărîmat acoperișul.

„O fi nevasta mea, cum o fi, dar nici cu ăștia nu îmi e rușine!" își spuse Mihai Ionescu întorcîndu-se grăbit acasă.

Un minut, unul singur...

Minutul, în contradicție cu definițiile științifice, la unii e un etalon relativ de măsurare a timpului. Degeaba îmi arătați cadranul ceasului. Un minut poate să dureze ore sau zile. Depinde de om, nu de ceas. Iată cîteva exemple:

Dimineața la ora 6 mă întîlnesc în ușa blocului cu vecinul de apartament. Un tînăr simpatic, un talentat desenator, un pasionat polisportiv. Mă prinde cu mîna dreaptă de reverul paltonului și-mi spune:

— Un minut, unul singur. Dom'le, azi e meci tare. Precis bate Armata. Sînt în formă. I-am văzut la antrenament. Voinescu, dom'le, e o perlă. Îl cunosc din copilărie. Am jucat împreună la pitici. S-a cam îngîmfat. Cu mine însă nu-i merge. Ți-ai întocmit buletinul pronosport? La meciul Milano-Paris ai pus X? Nu?! Ascultă ce-ți spun, italienii știu fotbal, dom'le. Prin '42 i-am văzut jucînd. Tehnica lor...

Încerc să-l potolesc. Nu-i chip. Tramvaiul, gîndul la fișa de pontaj, la strungul care mă așteaptă, reverul paltonului pe care amicul mi-l trage, mi-l mototolește, strada care se clatină sub picioarele mele, gura vecinului care sporovăiește, sporovăiește într-una, mă amețesc.

Iar după un minut de 2.400 de secunde polisportivul în sfîrșit îmi dă drumul la rever. O rupem la fugă amîndoi. Ghinionul meu, plecăm la servici la aceiași oră. De mîine m-am hotărît: dimineața voi coborî pe scara de serviciu.

★

Ședința organizației de bază U.T.M. e în toi. La ordinea de zi: Creșterea productivității muncii. Normatorul Grigore I. Grigore ia cuvîntul printre ultimii:

— Tovarăși, încă un minut. Voi fi scurt. Mie îmi place să pun punctul pe i. Pentru aceasta, voi încerca în măsura posibilităților, să subliniez aspectele negative, cauzele care ne duc la mărirea prețului de cost, cauze care frînează elanul creator, cauze care ne țin în loc, cauze care fac ca munca să șchopăteze, cauze care sînt un balast și ne umbresc realizările, cauze către care trebuie să ne îndreptăm atenția, cauze ce merită să fie analizate cu profunzime și extirpate cu hotărîre, cauze care mă îndeamnă cu riscul să fiu considerat încuiat, să ridic aici, acum, la locul și timpul potrivit, problema spinoasă a... șuetelor. Șuetele ne răpesc zilnic sute de minute, ne duc la neîndeplinirea planului, umbresc realizările, ne țin în loc, ne frînează...

Ah, reluarea potopului de comentii mă copleșește, îmi zgîrie tîmpanele, îmi zdruncină nervii. O întrebare pusă de cineva din prezidiu mă salvează:

— Cine sînt tinerii care întrețin șuetele?

Normatorul se fisticește, își pierde elanul, tușește, și continuă domol, ca un motor în ralenti:

— Eu, am ridicat chestiunea așa... ca problemă în sine. Exemple concrete cunoaștem fiecare. Problema merită să fie...

La el minutul durează după împrejurări. La ședință... cca. 1800 de secunde. În atelier...

A doua zi mă trezesc cu normatorul că îmi șoptește la ureche:

— Bravo, ți-ai cronometrat fiecare mișcare, fiecare gest. Hei, mare lucru folosirea rațională a timpului. Nu, n-avea nici o grijă, nu te încurc cu vorba. Încă un minut și plec. Ce părere ai, am vorbit bine ieri? Tii, mare uituc mai sînt. De ieri am vrut să-ți spun un banc grozav. Se zice că lumea a fost...

Un șpan m-a scos din încurcătură. L-a izbit drept în bărbie. Așa că minutul de data aceasta a fost mai scurt.

★

De două săptămîni sînt în concediu de studii. Mîine am un examen dificil. Nevasta și copilul nici nu mai vorbesc. Telefonul e scos din priză. Învăț și iarăși învăț. Pînă mîine am de citit încă 1000 și ceva de pagini. Zbîrnîie soneria. La ușă apare o ceată de musafiri. Soră, cumnat, nepot, cuscru, cuscră. Rude îmi sînt, afară e frig, vin tocmai de pe șoseaua Giurgiului, deci închid cartea și... zîmbesc.

— Plecăm imediat, sîntem în trecere, știu ce înseamnă să studiezi — mă liniștește cumnatul.

Cafele, țigări după țigări, amintiri, rîsete, plînset de copii și timpul zboară. Odată cu el zboară și formulele din capul meu.

★

Ce ziceți, am avut dreptate? Durata unui minut depinde sau nu de om? Acum îmi cer scuze. V-am reținut tot un minut, dar poate... cu folos.

(Inspirat din faptele tînărului strungar Constantin Moraru de la atelierele T.E.G. Moreni).

★ ★

D. PAUL

Grupaj scris pe baza datelor trimise de corespondenții voluntari: ALEXANDRU DINULESCU — București, G. BERARU — comuna Filimon Sîrbu, N. STEF — București, G. ILINCU — Moreni, CONSTANTIN DINULESCU — Cîmpina, N. PĂUN — Ploești.

Despre unele lipsuri ale manualului de Teoria literaturii *pentru clasa a VIII-a*

Elaborarea unui manual de teoria literaturii nu este o muncă ușoară. Multiplele și variatele noțiuni prevăzute de programa școlară nu pot fi înțelese și asimilate de elevi decît dacă sînt formulate în așa fel încît să fie accesibile acestora la o vîrstă destul de fragedă.

Călăuziți de dorința de a stabili un punct de vedere unitar în interpretarea și predarea noțiunilor de teoria literaturii, autorii manualului au reușit să învingă multe dificultăți, elaborînd un ghid prețios pentru profesorii de limbă română. N-au reușit însă în egală măsură să dea și un manual bine proporționat și suficient de accesibil elevilor, un instrument util și necesar acestora în munca lor în afară de clasă. Nu se poate afirma că, chiar în forma aceasta, manualul nu are reale calități. Unul dintre meritele autorilor este și acela de a fi reușit să trezească dragostea și interesul elevilor pentru marile creații ale poporului și pentru tezaurul bogat al literaturii noastre culte, contribuind astfel la educarea politică a tinerelor generații.

Dar manualul are și multe lipsuri. Una dintre aceste lipsuri este volumul prea mare de cunoștințe pe care autorii și-au propus să le comunice elevilor și mai ales multe detalii inutile date în îndrumările analitice. Autorii au pierdut din vedere tocmai ceea ce este mai important: dozarea cunoștințelor în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor. În clasa a VIII-a nu li se pot da elevilor decît noțiuni de teoria literaturii, așa cum prevede de altfel și programa școlară. De multe ori însă autorii au încercat să dea prea multe amănunte îndrumării analitice. Îndrumările analitice date la fiecare capitol au rostul să ajute pe elevi să înțeleagă ceea ce este specific unor creații literare pentru a le distinge de altele și să-i conducă spre generalizări, adică la formularea definițiilor respective. Conținînd prea multe amănunte, unele periferice sau chiar inutile, multe îndrumări analitice nu ajută totdeauna pe elevi să desprindă ceea ce este esențial și specific problemei respective, ei îi supraîncarcă. Prea multe amănunte inutile se dau la foarte multe capitole sau subcapitole din manual, dar mai ales la cele din prima parte, intitulată: „Noțiuni generale de teoria literaturii". Printre multele capitole din categoria aceasta se pot cita: „Literatura — artă a cuvîntului", „Știința literaturii. Ramurile ei principale", „Subiectul operei literare" etc.

Este adevărat că unele din problemele tratate în această parte a manualului nu sînt prea ușoare. Dimpotrivă; cele mai multe au un caracter general și abstract. Noțiunile: imagine artistică, reprezentare tipică a vieții, caracter popular și național al literaturii nu sînt pe de-a întregul accesibile în clasa a VIII-a. Ele vor fi aprofundate în clasele următoare, mai ales în clasa a XI-a, odată cu studierea realismului socialist. De aceea, în clasa a VIII-a trebuie să se comunice elevilor, referitor la aceste noțiuni, numai esențialul, într-o formă clară, concisă și precisă. Limitînd-se îndrumările analitice numai la ceea ce este strict necesar, s-ar putea reduce mult ca proporții prima parte a manualului fără ca prin aceasta să se piardă ceva. Această concentrare este posibilă și datorită faptului că unele noțiuni le sînt cunoscute elevilor din clasele V-VII. Despre tema, ideea, compoziția, subiectul și personajele operei literare elevii au primit noțiuni sumare în aceste clase; deci la aceste capitole nu erau necesare atîtea amănunte în îndrumările analitice.

Prea multe detalii apar și în partea consacrată genurilor literare. Elevii n-ar pierde nimic de pildă dacă s-ar suprima referirile la basmul „Hänsel și Gretel" (p. 219) sau la legenda „Lorelei" (p. 232) etc. În afară de aceasta, unele opere literare, cunoscute de elevi din clasele anterioare, ar trebui analizate serios, dar concentrat. Din categoria aceasta menționăm numai cîteva: „Harap Alb", „Alexandru Lăpușneanu", „O scrisoare pierdută" etc. O analiză prea largă ca spațiu a multora din textele folosite în manual nu este recomandabilă și pentru faptul că asupra unora dintre ele se va reveni în clasele următoare. Cred că nu este pedagogic ca aceleași opere literare să fie analizate în două sau trei clase consecutive. Literatura română oferă suficiente posibilități de exemplificare, fără ca autorii să fie constrînși să revină în prea multe clase asupra aceloraşi scrieri.

Ca metodă, autorii au procedat, în general, inductiv, pornind de la texte și ajungînd la definiții. Ne surprinde însă că la epopee au relatat pe larg conținutul Iliadei lui Homer (p. 247—254), apoi au dat îndrumări analitice asupra întregii epopei. Prezentarea amănunțită a cuprinsului Iliadei poate determina pe mulți elevi să renunțe la lectura acesteia. Dacă s-ar fi dat însă numai un rezumat scurt, apoi s-ar fi analizat un fragment, bine ales, din Iliada, s-ar fi trezit mai mult interes pentru această operă.

Un manual școlar bun trebuie să respecte cu stricteță cerințele pedagogice și să fie un model de exactitate științifică, de precizie și claritate. Într-un manual nu sînt permise ezitări, formulările echivoce, definițiile neclare, incomplecte, șovăitoare, contrazicerile. Elevul trebuie să găsească în manual o călăuză sigură care să-i inspire încredere și siguranță. Deși autorii manualului s-au străduit să dea elevilor noțiuni clare și precise, s-au strecurat însă unele inconsecvențe, contraziceri și definiții neclare sau nesatisfăcătoare. Astfel, genurile liric și epic nu sînt clar definite. La p. 135 găsim: „Cînd, în opera sa, scriitorul înfățișează omul dezvoltînd direct propriile sale gînduri și stări sufletești, opera literară face parte din genul liric". Folosirea gerunziului „dezvoltînd" face textul confuz. Este greu să ne dăm seama dacă acest gerunziu se referă la „scriitorul" sau la „omul". Nu reiese clar cine dezvăluie „propriile sale gînduri și stări sufletești": scriitorul sau omul? Este adevărat că elevul s-ar putea lămuri citind definiția dată genului liric la p. 137, însă și aceasta ridică o problemă. La această pagină citim: „Totalitatea operelor literare în care viața umană e oglindită prin exprimarea directă a emoțiilor, gîndurilor și sentimentelor poetului formează genul liric". Din definiția dată rezultă că în operele lirice este oglindită numai „viața umană" dar pe aceeași pagină, ocupîndu-se de poezia „Vara", autorul scrie: „George Coșbuc face pe cititori să trăiască sentimentele, gîndurile și emoțiile încercate de poet în fața unui tablou din natură, care l-a impresionat". Ne întrebăm: ce poate să creadă elevul din aceste chestiuni contradictorii reproduse aici? Oare în operele lirice se oglindește numai „viața umană" sau și natura?

Și referitor la definiția fabulei ar trebui făcută o mică precizare. Deși în manual se spune că Esop, primul fabulist, a scris proză, definiția exclude această posibilitate: „Fabula este o creație epică în versuri..." (p. 235). Pentru a fi mai aproape de adevăr, ar trebui specificat: de obicei în versuri. Definiția comediei este de-a dreptul simplistă și incomplectă: „Provocarea rîsului printr-o prezentare ridicolă a vieții se numește comedie" (p. 386). Elevul poate să rămînă convins că singura caracteristică a comediei este provocarea rîsului. Simplist este tratat și capitolul „Omul în centrul operelor literare" (p. 21—26). De aceea, considerăm că nu numai definițiile necesită o riguroasă examinare, ci și unele probleme generale ca: imaginea artistică, ideea și subiectul operelor literare, caracterul național și popular al literaturii. Dat fiind caracterul abstract al acestor probleme, se impune însă să fie tratate potrivit cu vîrsta și cu puterea de înțelegere și de asimilare a elevilor.

Sînt necesare și cîteva observații de amănunt. La capitolul destinat tragediei găsim două titluri: „Tragedia clasică antică" (p. 304) și „Tragedia clasică greacă" (p. 318). Aceste titluri pot deruta pe elev, care poate fi tentat să creadă că este vorba de două faze distincte în evoluția tragediei. În realitate, în ambele părți se tratează tot despre tragedia greacă.

Înainte de a încheia, ne vom opri însă și asupra limbii și stilului manualului. Limba unui manual în care se dau noțiuni de limbă literară și de stil, trebuie să fie ea însăși un model. Din numeroasele observații care se pot face asupra limbii și stilului ne vom mărgini la cîteva: „aspectul *de* viață" (p. 59), „din doinele *de* această categorie" (p. 144) „împrejurările *de* viață" (p. 144) în care prepoziția „de" nu este justificată; întrebuințări improprii ale unor cuvinte, repetiții supărătoare: „se numește intrigă *faptul* de la care pornește acțiunea, *fapt* care trezește interesul..." (p. 79); exprimare confuză: „Succesiunea evenimentelor numeroase se desfășoară *pe mai multe linii de subiect*..." (p. 259).

Avînd în vedere multele lipsuri ale acestui manual și ținînd seama de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor, Editura de stat pedagogică și didactică trebuie să ia de urgență măsurile necesare, ca să pună la îndemîna elevilor de clasa a VIII-a începînd chiar cu anul școlar viitor, un manual corespunzător.

Prof. I. POPESCU

(Urmare din pag. I-a)

P.C.R. la Congresul al III-lea (1924) a dat îndrumări prețioase organizației tineretului, pentru a-și desfășura activitatea cu mai puține greșeli, în noile condiții destul de complexe. Congresul a subliniat necesitatea asigurării conducerii de către partid a organizației de tineret, în perioada ilegală legăturile trebuind să fie așa de strînse încît, dacă e cazul, chiar organizațiile de bază (celulele) U.T.C. pot fi contopite cu cele ale partidului. Congresul al III-lea al P.C.R. a adoptat importanta hotărîre privind construcția de partid pe baza celulelor de fabrică, pe locul de muncă și nu pe circumscripții electorale.

Această învățătură a stat la baza construcției organizatorice a U.T.C.-ului luată în discuție la Congresul al II-lea al U.T.C. (octombrie 1924). Pentru a asigura Uniunii o legătură strînsă și permanentă cu masele largi ale tinerilor muncitori, Congresul al II-lea a hotărît deplina reorganizare a Uniunii pe baza celulelor de fabrică. Acest important principiu comunist străbate și textul statutului provizoriu U.T.C. elaborat în 1925 și care e publicat în cadrul volumului.

Spre sfîrșitul perioadei stabilizării relative a capitalismului au crescut pregătirile de război ale forțelor imperialiste contra Țării Socialismului victorios. La Congresul al IV-lea (1928) P.C.R. a sezisat intensificarea luptei burgheziei și moșierimii de cucerire a tineretului care trebuia să constituie carne de tun pentru război. Congresul partidului a subliniat că în aceste condiții, U.T.C. îi revine ca sarcină de seamă să se apropie de masele largi ale tineretului, să le feleasca de mrejele claselor dominante, să le arate pericolul războiului nimicitor. „Acest sector de muncă — se consemnează în rezoluția cu privire la tineret care e publicată în cadrul volumului — trebuie să fie cel mai însemnat în activitatea U.T.C.-ului din Romînia".

Congresul al III-lea al U.T.C. (1929) despre care dispunem de un document cuprinzător publicat în volum, și-a însușit hotărîrile Congresului al IV-lea al P.C.R. precum și ale Congresului al V-lea al I.C.T. avînd în centrul atenției lucrărilor, cucerirea maselor de tineret și lupta împotriva războiului imperialist.

Criza economică mondială care a izbucnit în lumea capitalului în 1929 a cuprins și Romînia. Situația maselor s-a înrăutățit considerabil. Șomajul a crescut. Contradicțiile sociale s-au adîncit. Noile condiții și sarcini ale luptei sînt cuprinse în hotărîrile plenarei a III-a a C.C. al U.T.C., prima pe care o cunoaștem pînă acum documentar, precum și în alte documente publicate în volum. Tocmai cînd mișcarea tineretului exploatat se radicaliza, ca urmare a consecințelor crizei, U.T.C. a fost antrenat în dăunătoarea luptă fracționistă fără de principii care a avut loc atunci dar care a fost zdrobită de forțele sănătoase ale partidului, cu ajutorul Internaționalei.

O cotitură de însemnătate deosebită s-a produs în viața Uniunii Tineretului Comunist în urma îndrumărilor și hotărîrilor Congresului al V-lea al P.C.R. (decembrie 1931) congres de însemnătate istorică pentru întreaga mișcare revoluționară din patria noastră, care a lămurit caracterul și perspectivele revoluției în Romînia și a îndreptat partidul către detașamentele hotărîtoare ale proletariatului. În Rezoluția cu privire la starea și sarcinile U.T.C., — publicate în cadrul volumului — Congresul al V-lea al P.C.R. a pus în fața U.T.C. sarcini deosebit de importante ca: organizarea luptei pentru satisfacerea revendicărilor tineretului exploatat, întărirea compoziției proletare a Uniunii, lupta împotriva organizațiilor fasciste și a pregătirilor războiului antisovietic etc.

FILE DIN ISTORIA U. T. C.

În anii care au urmat, așa cum ne arată și documentele publicate în volum, Uniunea Tineretului Comunist a început să aplice în viață hotărîrile partidului. Mărturiile vremii vorbesc despre demascarea fascismului care se infiltra tot mai mult în viața țării, despre rodnica campanie antipremilitară etc., despre bogata activitate de organizare a luptelor tinerilor muncitori.

O filă de eroism este aceea a participării tinerilor la mărețele lupte din februarie 1933.

În focul luptelor din februarie s-a realizat, de jos, frontul unic între tinerii comuniști, social-democrați sau neorganizați. Pilda lui februarie a fost în atenția U.T.C. în complexa acțiune a închegării unității de acțiune a tineretului muncitor. U.T.C. s-a adresat de mai multe ori organizațiilor social-democrate de tineret pentru realizarea frontului unic împotriva fascismului și războiului. Cu tot refuzul conducătorilor reformiști, an de an, mulți membri ai organizațiilor social-democrate s-au lămurit de justețea lozincii comuniste a frontului unic; la începutul lui 1935, întreaga secțiune social-democrată de tineret din Capitală trece de partea frontului unic.

După ce P.C.R. în condițiile creșterii fascizării, în plenara C.C. din februarie 1935, s-a indicat realizarea frontului popular antifascist U.T.C. a luat cu răspundere această sarcină și a desfășurat activitatea necesară în rîndurile maselor de tineri.

După cum se știe frontul unic și frontul popular antifascist nu au putut fi înfăptuite atunci, eforturile P. C. R. întîlnind rezistența nefastă a elementelor reformiste. Fascismul a cuprins treptat viața economică și politică a țării. Teroarea împotriva mișcării muncitorești a crescut. Dictatura regală, o cîrmuire de tip fascist, a desființat și puținele libertăți democratice ale maselor. Cu toată ilegalitatea din ce în ce mai crudă, cu ruperea din mijlocul mișcării a celor mai bune elemente care erau zvîrlite în celulele închisorilor, steagul partidului comunist a stat mai departe în fruntea mișcării revoluționare și patriotice.

În decembrie 1939 C.C. al U.T.C. lansa un manifest către tinerii din Romînia. „O groaznică nenorocire ne pîndește — începea manifestul. Numele acestei nenorociri este războiul imperialist". Și chema la lupta intransigentă contra crimei care se pregătea popoarelor. „Noi, tinerii comuniști, fii poporului muncitor vă chemăm la luptă pentru dreptul la pîine, la muncă, la carte, la viață. Contra dictaturii sugrumătoare... Trăiască lupta unită a tineretului contra războiului imperialist, pentru frăția celor ce muncesc de orice neam, din orice țară..."

Asupra ideii de eliberare națională de sub cizma hitleriștilor, de răsturnare a regimului călăului Antonescu, pentru Romînia liberă și independentă C.C. al U.T.C. insistă într-un manifest scos cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În toiul războiului, cînd Hitler era într-un moment de culme a dominației, manifestul U.T.C.-ului scria scurt, cu hotărîre: „Jos fascismul cotropitor german, Jos clica trădătorilor de țară în frunte cu mareșalul Antonescu. Trăiască frontul unic patriotic al tineretului, pentru o Romînie liberă și independentă!"

Volumul publică mai departe documente din 1944, în care tinerii sînt chemați în acțiunile patriotice de salvare a țării. Ultimul document este un manifest patriotic, transmis tineretului în iulie 1944 prin „Buletinul Capitalei" și care îl îndeamnă să se organizeze în Frontul Patriotic al Tineretului al cărui conținut este cuprins sintetic în ultimele cuvinte: „Să luptăm cu arma în mînă pentru pace, independența și libertatea patriei noastre și a celorlalte țări cotropite de bandiții fasciști".

Cu arma în mînă tinerii în frunte cu bravii uteciști au luptat în gărzile patriotice împotriva hitleriștilor. În cele 15 divizii românești care au pornit alături de glorioasele și încercatele oști sovietice să elibereze nordul Transilvaniei, și mai departe, Ungaria, Cehoslovacia. Un detașament de uteciști au plecat voluntar pe front și s-au acoperit cu glorie pe pămînturile Cehoslovaciei.

★

Un volum de documente, un volum de file de luptă, eroism și abnegație. Sînt pagini care nu-s scrise cu meșteșug, dar din slovele lor — lapidare ca-n documente! — reiese în toată plenitudinea, măreția faptelor uteciștilor. Și dacă ne gîndim în ce condiții au fost săvîrșite aceste fapte! Cereai pîine — și erai svîrlit după gratii, cereai pace și erai pus în fața plutonului de execuție!

Vremurile de atunci au apus pentru totdeauna pe meleagurile frumoasei și bogatei noastre patrii.

Volumul de „Documente din istoria Uniunii Tineretului Comunist din Romînia" este unul din monumentele închinate luptei U.T.C. sub conducerea partidului. Să cinstim și noi lupta înaintașilor noștri prin studierea atentă a scrierilor despre Uniunea Tineretului Comunist, a cărei glorioasă tradiție o continuă acum organizația noastră revoluționară de azi — Uniunea Tineretului Muncitor.

(Profesorul de științe naturale, Grigore de la Șc. medie de 11 ani din com. Ianca — raionul Filimon Sîrbu, pleacă la vînătoare în orele de curs).

ȘCOLARIȚA: De mine fuge.
IEPURELE: După mine fuge.

DE CE MUNCA de organizație nu avea efectele așteptate

(Discutînd documentele Plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. într-o organizație de bază sătească)

Adunarea generală în care au discutat pe marginea documentelor Plenarei a III-a a C. C. al U.T.M. utemiștii din Săbăreni, a avut ca temă: „Activitatea organizației U.T.M. în sprijinirea traducerii în viață a politicii partidului la sate". În această lumină a fost pusă în discuția utemiștilor munca desfășurată de organizația U.T.M. pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Ce a determinat organizația U. T. M. din Săbăreni să discute această problemă? Membrii biroului organizației au studiat documentele plenarei a III-a a C.C. al U.T.M. care i-au ajutat să vadă că în activitatea organizației există deficiențe în acest sens.

Referatul prezentat în adunarea generală de către tov. Niculescu Constantin, secretarul organizației U. T. M., a arătat, spre pildă, că existența unui număr de peste 30 de tineri în gospodăria agricolă colectivă „Partizanul roșu" și în întovărășirea agricolă din sat se datorește, fără îndoială și muncii de lămurire duse în cadrul organizației U. T. M. Și totuși numai 30 de tineri sînt puțini față de numărul mare de utemiști, fără a mai vorbi de restul tinerilor din sat. De ce? Doar organizația U.T.M. a muncit. Au fost organizate unele conferințe la căminul cultural, altele au fost difuzate prin stația de radio-amplificare (comuna este complect radioficată). În mod special s-au citit tinerilor reportaje din munca și viața colectiviștilor și întovărășiților. În organizație au fost prelucrate statutele model ale gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole. Atunci care să fie cauza pentru care puțini utemiști sînt colectiviști sau întovărășiți pînă acum?

Referatul cu privire la munca organizațiilor U.T.M. în rîndul tineretului de la sate, expus în cadrul lucrărilor plenarei a III-a a C.C. U.T.M. le-a venit într-ajutor tovarășilor din biroul organizației U.T.M. din satul Săbăreni. Cauza a fost descoperită în superficialitatea care a caracterizat în bună măsură unele acțiuni. Cînd a fost citit statutul model al gospodăriilor agricole colective, de pildă, nu a fost lămurit înțelesul unor noțiuni ca: fondul indivizibil, proprietatea individuală a colectivistului, mijloacele de producție în G.A.C. și altele. Pe bună dreptate utemistul Chiriță Mihai spunea în adunare că, deși el vrea să intre „chiar mîine" în colectivă, nu poate să-și convingă părinții. Și nu-i poate convinge pentru că el, Chiriță Mihai, nu este bine informat cu toate răspunsurile la întrebările ridicate de părinți, fiindcă nici el nu cunoaște prea bine toate problemele în legătură cu munca în G.A.C.

Referatul a mai arătat că acțiunile culturale inițiate de organizație, ca de pildă „joia tineretului" și altele, nu militează prin conținutul lor pentru lămurirea politică a unor tineri, pentru ridicarea nivelului lor politic. Numărul recenziilor la cărțile ce tratează probleme legate de colectivizare a fost mic și, în general, este puțin popularizată literatura beletristică cu subiecte din viața nouă a satului în țara noastră. Existența acestor lacune în activitatea culturală se datorește și faptului că membrii biroului s-au mulțumit pînă acum mai mult cu mobilizarea tineretului la acțiunile căminului cultural, lăsînd problema conținutului acestora aproape în întregime în seama conducerii căminului.

Tema referatului: activitatea organizației U.T.M. de sprijinire a politicii partidului în transformarea socialistă a agriculturii, tratată în lumina lucrărilor plenarei a III-a, a trezit interesul viu al utemiștilor participanți la adunare. Ei au dezbătut cu însuflețire problemele ridicate de referat și au făcut propuneri menite să ridice nivelul muncii politice a organizației de bază. Gheorghe Nichita, a propus ca în adunările generale să nu mai fie prelucrate doar planurile de muncă, ci să se traseze sarcini precise fiecărui utemist. De asemenea în adunări să se discute problemele nelămurite tinerilor în legătură cu politica partidului la sate.

Utemistul Gheorghe Nichita a mai propus organizarea unui ciclu de conferințe-lecții cu teme referitoare la transformarea socialistă a agriculturii. Printre propunerile făcute de Martin Radu se află și aceea cu privire la antrenarea tinerilor în citirea cărților agrotehnice. Ar fi bine dacă, pornind de la această propunere, organizația U.T.M. din sat ar iniția cu tinerii un cerc agrotehnic.

Utemiștii au hotărît în adunarea generală ca organizația lor să desfășoare pe viitor o muncă și mai intensă pentru consolidarea celor două unități agricole socialiste din sat. Utemiștii au cerut de asemenea ca organizația U.T.M. să-i ajute în cunoașterea diferitelor aspecte ale situației internaționale actuale, să organizeze conferințe sau adunări cu temă în care să se discute probleme ale vieții internaționale.

Pentru educarea dragostei de patrie în rîndul tineretului a fost hotărîtă organizarea unor adunări generale în vederea cunoașterii ținutului și satului natal și întîlniri cu bătrînii care să le povestească despre viața grea a țăranilor muncitori în trecut.

Este de datoria biroului organizației U.T.M. din sat și a comitetului U.T.M. pe comună să organizeze traducerea în viață a propunerilor și hotărîrilor adunării menite să înlăture superficialitatea din munca politică a organizației.

I. FLORESCU

Betsy Blair la București

Ziariști și admiratori o asaltează pe actriță cu cereri de autografe

Cu Betsy Blair ne întîlnim întîia oară. Nu numai ca ziariști, ci și ca spectatori. Numele ei ne este însă cunoscut. Paginile ziarelor străine au purtat pînă la noi ecoul succeselor tinerei actrițe americane. Drumul spre celebritate al lui Betsy Blair are ceva din ritmul uluitor al deceniului nostru. Steaua ei n-a fost luminată doar de hazard. Acum, însă, celebritatea îi aparține.

Am ascultat-o marți dimineață la o conferință de presă. N-are nimic din ostentația vedetelor de duzină. Modestă, inteligentă, cu un zîmbet molipsitor. O vioiciune pe care m-am obișnuit s-o descopăr mai ales la franțuzoaice. Am convingerea însă că Betsy nu o datorește actualului ei domiciliu parizian. Betsy Blair are o personalitate proprie, ale cărei trăsături le distingi cu ușurință. Nu este copia la modă a vreunei vedete apuse a ecranului.

Cine este actrița care a cucerit marele premiu american „Oscar" pentru interpretare? Întrebarea este „clasică", cum afirma un confrate, însă folosindu-ne de elementele documentare ce ne-au fost puse la îndemînă vom încerca a satisface curiozitatea cititorilor.

Betsy Blair s-a născut în New Jersey, fiică a unei învățătoare și a unui agent de asigurări. „Gloria" i-a surîs prima oară ca mic copil. Un magazin a inițiat, ocazional, un concurs fotografic destinat copiilor. Betsy a concurat, cucerind al doilea premiu. Niște agenții de manechine au angajat-o și la zece ani muncea. Era manechin. Vîrsta de 16 ani a găsit-o practicînd aceeași meserie.

Întîmplarea i-a adus într-o zi în fața ochilor un ziar. A citit un laconic anunț: era nevoie de o dansatoare într-o comedie muzicală. Așa a ajuns Betsy Blair pe scenă...

Acesta-i începutul. Pe urmă, Betsy a urcat treaptă cu treaptă către afirmarea artistică. Ciudat poate, dar tînăra ce a debutat ca dansatoare într-un cabaret (care după cinci luni s-a desființat fără a-i plăti măcar toată leafa), mărturisește acum că preferă rolurile de mare intensitate interioară, caractere dificile ce cer o bogată gamă interpretativă. În „Strada Mare", filmul realizat în regia lui Bardem, aduce pe ecran ca și în celălalt mare succes al ei „Marty", povestea unei fete bătrîne strivită de viața lîncezită a unei societăți lipsite de omenie. Nu sînt roluri în care să se mizeze pe strălucirea exterioară, ci numai pe puterea de exprimare a unor profunde simțăminte umane, copleșitoare prin firescul lor.

Betsy Blair a răspuns întrebărilor ziariștilor. A vorbit despre Bardem, acest maestru al cinematografiei realiste, despre proiectele sale, despre cinematografia americană. Ne-a comunicat că a vizionat încă la Paris „Citadela sfărîmată" și „Ciulinii Bărăganului" și că este bucuroasă de întîlnirea cu publicul romînesc.

Conferința de presă a avut o planificare strictă. Actrița americană nu a putut sta printre ziariștii bucureșteni decît o oră, deoarece programul încărcat o reclama. Înainte de a ne despărți de interlocutoarea noastră, ne-a oferit un salut către cititorii „Scînteii tineretului", pe care-l reproducem.

E. O.

Pour le journal de la Jeunesse
Good luck - we're counting on you
Betsy Blair

În curînd, spectacolele Teatrului Mic din Moscova

După spectacolele de neuitat ale balerinilor din Leningrad, țara noastră va primi curînd vizita unui alt colectiv artistic din Uniunea Sovietică: colectivul Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova, decorat cu Ordinul Lenin.

Turneul artiștilor moscoviți, înscris în planul de colaborare culturală între R.P. Română și U.R.S.S. pe acest an, va constitui pentru publicul romînesc un eveniment deosebit. Primele 3 spectacole pe care artiștii sovietici le vor prezenta în țara noastră, vor avea loc în zilele de 19 și 20 aprilie la Iași. De la Iași, colectivul Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova va da pînă la 3 mai aproape zilnic spectacole la București pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P. Romîne.

Pentru publicul romînesc artiștii sovietici vor prezenta 6 piese din dramaturgia rusă și sovietică: „Lupii și oile" de A. Ostrovski, „Puterea întunericului" de Lev Tolstoi, „Satul Stepancikvo și locuitorii săi" de F. Dostoievski, „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki, „Aripi" de A. Korneiciuk, „Port Arthur" de I. Popov și A. Stepanov. Pe lîngă aceste spectacole, artiștii sovietici vor mai da și un spectacol-concert care va cuprinde fragmente din diferite piese.

(Agerpres)

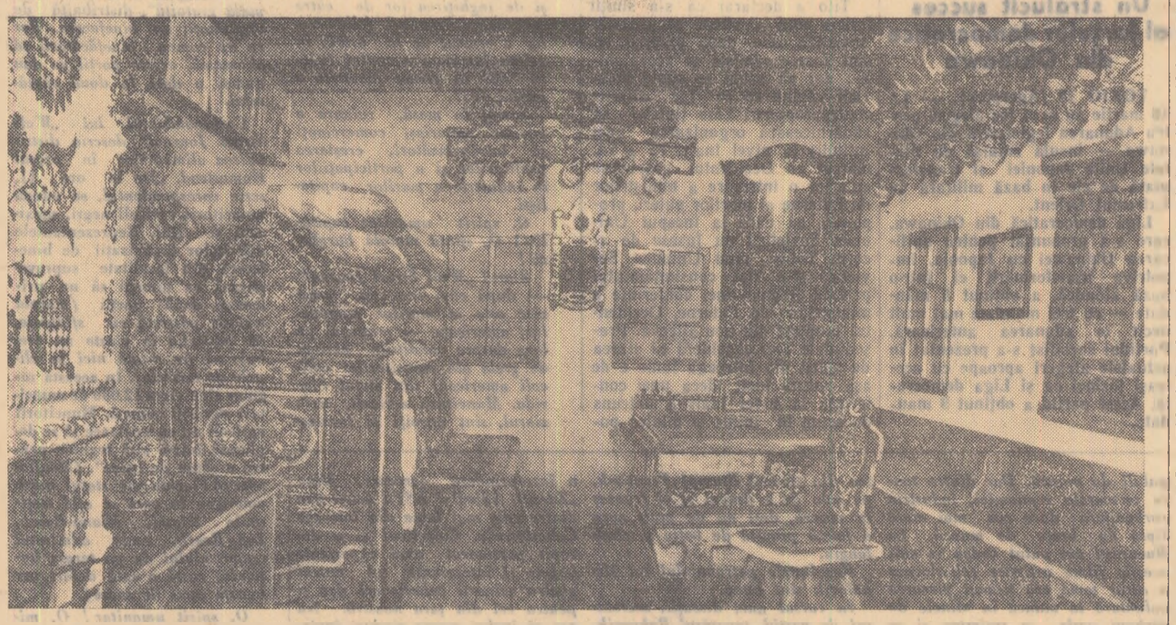

La muzeul Bruckenthal din Sibiu se află acest interior săsesc din comuna Cața, raionul Rucăr, datînd din sec. XIX

Sport — Scînteia tineretului — Sport

CAMPIONII DE ȘAH AI SPARTACHIADEI

Ultimul act al Spartachiadei de iarnă a tineretului — întrecerile finale — a avut loc duminică la Tg. Mureș, Constanța și Craiova. Odată cu aceasta, cea de-a III-a ediție a Spartachiadei de iarnă a tineretului a luat sfîrșit în mod oficial. Cum era și de așteptat, întrecerile acestei mari competiții sportive de masă s-au bucurat de un mare succes. ANTRENAȚI DE CĂTRE ORGANIZAȚIILE U.T.M. ȘI COLECTIVELE SPORTIVE, LA CONCURSURI AU PARTICIPAT PESTE UN MILION DE TINERI. Din rîndurile acestora s-au remarcat zeci și zeci de tineri sportivi de mare talent. Ajutați și îndrumați cu grijă, din rîndurile acestora se va ridica schimbul de mîine al campionilor și recordmenilor țării.

Peste cîteva săptămîni — mai exact la 15 aprilie — se va da startul într-o nouă și impresionantă competiție sportivă de masă: Spartachiada de vară a tineretului. ORGANIZAȚIILE U.T.M. ȘI COLECTIVELE SPORTIVE AU DATORIA DE ONOARE SĂ SE OCUPE ÎNCĂ DE PE ACUM DE TOATE PREGĂTIRILE NECESARE BUNEI ORGANIZĂRI A VIITOARELOR ÎNTRECERI. Numărul tinerilor antrenați la această nouă competiție sportivă de masă trebuie să crească simțitor. În acest scop trebuie folosită din plin experiența bună acumulată cu prilejul organizării și desfășurării întrecerilor Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Duminică seara, la Craiova, a fost coborît steagul celei de a III-a ediții a Spartachiadei de iarnă a tineretului organizată de U.T.M. și U.C.F.S. în colaborare cu alte organe și departamente. Ultimele întreceri desfășurate aici, în bătrîna cetate a banilor olteni, au desemnat campionii la șah ai marii competiții sportive de masă. Tînăra profesoară de fizică Paul Eugenia din Brad, regiunea Hunedoara și tînărul inginer constructor Ion Dumitru Arsenie din Tulcea, regiunea Constanța — amîndoi în vîrstă de 23 de ani — au cucerit titlurile supreme.

...Duminică a fost ultima zi a întrecerilor. Sălile Casei de cultură a sindicatelor din oraș, unde s-au desfășurat partidele, au fost luate cu „asalt". Zeci și zeci de spectatori au venit să asiste la ultimele „dueluri" ale celor patru candidați la titlurile supreme. Și evident, pînă la urmă, n-au regretat cîțuși de puțin timpul petrecut urmărind întrecerile de pe cîmpurile de luptă cu pătrățele albe și negre. Luptele pasionate, pline de combinații inedite, au încîntat pur și simplu pe spectatori.

— De fapt — ne-a spus tovarășul Nicolae Fotino din biroul Federației Romîne de Șah, arbitrul principal al concursului — mai toate partidele desfășurate s-au caracterizat tocmai printr-un înalt nivel tehnic. Tinerii au luptat cu toate forțele pentru victorie, pentru cucerirea mult rîvnitului titlu de campion al Spartachiadei, creînd partide de toată frumusețea.

Au fost numeroase exemplele de voință, de tenacitate pe care le-au dat tinerii participanți. Îmi amintesc de întîlnirea dintre tînăra țărancă muncitoare Nagy Rafila, din comuna Troița, Regiunea Autonomă Maghiară și studenta timișoreană Milian Pesecan, vicecampioană a Spartachiadei. Partida s-a desfășurat mai tot timpul sub semnul superiorității studentei timișorene. În final — un final de turnuri — studenta avea în plus chiar doi pioni. Evident, chiar și cei mai buni jucători ar fi cedat partida. Nagy Rafila n-a cedat însă partida și a găsit chiar în continuare cîteva mișcări excelente forțînd remiza.

Desigur că și cei doi tineri campioni — Paul Eugenia și Ion Dumitru Arsenie — au cucerit titlurile supreme printre altele tocmai datorită dîrzeniei, tenacității de care au dat dovadă.

Asemenea exemple se mai pot da încă multe. La sfîrșitul întrecerilor Comisia de organizare a premiat în mod special pe tinerii Dan Gheorghiu, Elena Crăciun, Aurelia Batalie și Milian Pesecan, tocmai pentru cele mai frumoase partide realizate în cadrul turneului.

O altă caracteristică a întrecerilor finale a fost fără îndoială tinerețea participanților. (La fete vîrsta medie a fost circa 17 ani, iar la băieți circa 20—21 de ani). S-a dovedit din nou că șahul, acest minunat sport al minții, a devenit în ultimii ani unul dintre cele mai iubite și practicate sporturi de către tinerii și tinerele din satele și orașele țării noastre, că organizațiile U.T.M. care îndrumă pe tineri către practicarea șahului procedează bine. Întrecerile de șah ale Spartachiadei au înregistrat de altfel cel mai mare număr de participanți pe întreaga țară). Multe dintre campioanele regiunilor care s-au întrecut pentru rîvnitul titlu n-aveau decît 15—16 ani. Cea mai tînără participantă, Victoria Petrea este elevă în clasa VIII-a a Școlii medii nr. 2 din Roman. A împlinit de curînd 15 ani și îndrumată de organizația U.T.M. participă pentru prima dată la o competiție sportivă de masă. Chiar șah nu joacă decît de un an sau doi. S-a dovedit însă a fi deosebit de talentată. Același lucru se poate spune și despre tînăra campioană a regiunii Oradea, Ecaterina Ivan, elevă în clasa IX-a a Școlii medii nr. 4 cu limba de predare maghiară din Oradea. Ea a reușit să ocupe locul 4 în clasamentul general al luptei pentru titlul de campioană a Spartachiadei la șah. De altfel — după cum mărturisește chiar tînăra campioană Paul Eugenia — ea a fost cea mai dificilă pretendentă la titlul suprem.

O altă revelație a întrecerilor a fost și tînărul tehnician Crăciun Elena din Turnu Severin. El a jucat unele dintre cele mai frumoase partide ale întregului turneu. Și foarte puțin a lipsit ca să nu cîștige titlul de campion. S-a clasat pe locul doi, devenind vicecampion al Spartachiadei. În ultima partidă susținută cu Dumitru Arsenie, duminică dimineața a obținut un rezultat de egalitate: remiză.

În ceea ce privește organizarea întrecerilor se cuvine să spunem cuvinte de laudă pentru organizatori. Comisia regională, comitetul regional U.T.M. ca și reprezentanții Federației Romîne de Șah, care s-au ocupat direct de organizarea tehnică a întrecerilor, au fost la înălțime.

AL. PINTEA

PE SCURT

★ Campionatul categoriei A de fotbal continuă duminică. În Capitală se vor desfășura în program cuplat meciurile: C.C.A.—U.T.A. Arad (ora 14,15) și Dinamo București — Știința Timișoara (ora 16). Întîlnirile se vor desfășura pe stadionul „23 August".

În țară au loc meciurile: Steagul Roșu Orașul Stalin — Rapid București; Jiul Petroșani — Progresul București; Energia Tg. Mureș — Petrolul Ploești; ICO Oradea — Dinamo Cluj.

★ *Reprezentativa de hochei pe gheață a S.U.A. a întîlnit la 17 martie la Moscova reprezentativa U.R.S.S. — campioana Europei. Victoria a revenit hocheiștilor sovietici cu scorul de 5:3 (2:1; 2:2; 1:0).*

INFORMAȚII

Marți la amiază a avut loc solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative la casa din str. Brădetului nr. 24, raionul „N. Bălcescu", unde și-a trăit ultimele zile și a murit inventatorul romîn Traian Vuia, unul din pionierii aviației.

La solemnitate au luat parte tovarășii: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R. P. Romîne, ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, I. Diaconescu, Gh. D. Safer și D. Simulescu, adjuncți ai ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor, D. Diaconescu, președintele Sfatului Popular al Capitalei, academicieni, membri corespondenți ai Academiei R. P. Romîne, oameni de artă și cultură, ziariști.

A fost dezvelită apoi placa comemorativă în care este săpată inscripția: „În această casă și-a trăit ultimele clipe Traian Vuia, ilustru pionier al aviației, primul om care a zburat desprinzîndu-se de pămînt prin mijloacele proprii ale avionului construit de el (Paris 18 martie 1906)".

★

Marți dimineața la casa de cultură germană „Friederich Schiller" s-a deschis expoziția caricaturistului H. Lehrer, organizată de ziarul „Neuer Weg".

REÎNTOARCERE

(Urmare din pag. 1-a)

pe bătrîn citind ziarul. Părea bine dispus. S-au luat amîndoi la vorbă pînă tîrziu.

— Ei, cum vă merge colectiva?

— Bine. Aproape o sută de lei ziua-muncă. Bani și bucate berechet. Nu plîngem după nimeni.

— Foarte bine.

— Așa zic și eu. Matale cum îți merge? Nu vii înapoi?

— Nu. Să fiu comandat?

— Asta nu-i comandă. E disciplină.

— Zău? Da' ce, sîntem la armată?

— Nu la armată, dar nici acasă la matale să faci ce vrei. Te supui statutului. Doar se scrie asta și în cerere.

— Și ce spune statutul, că n-am voie să iau trei fire de grîu ca să le dau la pui?

— Așa spune.

— Să mi-l aduci și mie să văd asta.

A doua zi, Antal i-a adus un statut. Bătrînul l-a citit din scoarță-n scoarță de cîteva ori.

— Nu scrie nicăieri de spice — spuse el prefăcîndus-e nedumerit.

— Scrie, dar trebuie să ai ochi să vezi.

Bătrînul n-a mai zis nimic.

Lovasz s-a întîlnit într-o zi cu președintele la bodegă. Au ciocnit amîndoi cîte-o țuică.

— Am auzit că vrei să vii înapoi.

— Cine ți-a spus?

— Băiatul matale.

— Te iei după gura lui?

Prin toamnă, cînd se terminaseră treburile, Lovasz a avut într-o seară o discuție decisivă cu feciorul-său.

— Nu te mai cîrîi țîta. Vino înapoi.

— Tu-mi comanzi mie?

— Iar începi cu comanda? Nu zău, mă faci să-mi fie rușine de oameni. Las-o dracului de ambiție. Ce ești copil?

— Iote-te, dom-le, cine-mi dă lecție!

Bătrînul se mulse în ultima vreme, dădea tîrcoale pe la colectivă și Antal observase asta. A doua zi, seara, băiatul a înjugat boii la căruță să-i ducă înapoi la colectivă. Cînd s-ajungă la poartă, bătrînul i-a ieșit înainte, l-a dat la o parte brutal și a dus boii înapoi în grajd.

— Tu comanzi aici sau eu?

A doua zi însă, pe la prînz, Lovasz a dus singur boii, căruța și atelajele la colectivă în văzul întregului sat. Venirea lui a avut efect. Cei plecați și-au întins gîturile peste garduri privindu-l. Asta i-a pus pe gînduri. În vremea asta de cînd plecaseră ei, colectiva se închegase bine și asta observase ușor bătrînul. La ziare scria că aici s-a obținut cea mai mare valoare a zilei-muncă din regiunea Hunedoara. Aproape o sută de lei. Producția de grîu a fost de 2.400 kg. la hectar, iar cea de porumb de 4.352 kg.

Încet, încet cei cîțiva oameni cinstiți care plecaseră au început să se întoarcă la colectivă, să revină pe drumul cel bun: Georgi Martin, David Catalina, Doradicz Fane, Szok Andrei și alții. Recunoșteau și ei acum că nu-i bine niciodată să te lei după gura flecarilor, a mincinoșilor.

Asta era adevărul. Într-o seară însă, la bodegă, după înghițirea cîtorva țuici, Lovasz a zis tare, împieptoșîndu-se, să-l audă toată lumea:

— Ei, i-am scos pe toți de sub influența răuvoitorilor.

COMUNICAT

În conformitate cu planul de lucru al Comisiei Permanente pentru Colaborare Economică și Tehnico-Științifică în domeniul agriculturii a țărilor membre ale C.A.E.R. a avut loc între 5-12 martie 1958 la București consfătuirea grupului de lucru privind problemele legate de cultura porumbului, producerea celor mai productive semințe hibride de porumb și folosirea porumbului pentru scopuri furajere și alimentare.

La consfătuire au participat delegați din țările membre ale C.A.E.R., R.P. Albania, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Romînă, R.P. Ungară și U.R.S.S. În calitate de observator a participat la această consfătuire reprezentantul Republicii Democrate Coreene.

Grupul de lucru a analizat multilateral problemele privind ameliorarea și producerea semințelor de porumb hibrid, efectuînd un schimb de experiență cu privire la măsurile care se aplică în fiecare țară pentru sporirea producției de semințe hibride și extinderea continuă a lucrărilor de ameliorare a porumbului hibrid.

De asemenea au fost discutate problemele privind agrotehnica culturii porumbului și folosirea lui în scopuri furajere și alimentare.

Grupul de lucru a întocmit un plan concret de măsuri pentru sporirea producției de porumb. S-a hotărît ca în viitor schimbul de experiență să se extindă mai mult pe baza colaborării tehnico-științifice și ajutorare reciprocă cu semințe de porumb din linii autopolenizate, hibrizi simpli și dubli între linii.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

Strada mare — PATRIA; Scara în spirală — MAXIM GORKI. MIORIȚA, 23 AUGUST; Serenada mexicană — VASILE ALECSANDRI, BUCUREȘTI; Verstele de foc — REPUBLICA. ELENA PAVEL, INFRAȚIREA INTRE POPOARE, FLACARA, OLGA BANCIC; Urme în noapte — MAGHERU, LUMINA; Don Giovanni — I. C. FRIMU, 1 MAI; In Oceanul Pacific — CENTRAL: Ciulinii Bărăganului — VICTORIA, LIBERTAȚII; Oala cu cinci picioare — DOINA, ARTA; Startul tinereții și India victorioasă — TIMPURI NOI; Salariul groazei — TINERETULUI; Legenda din Polesia — ALEX POPOV; Poetul GRIVIȚA; Taifun la Nagasaki — VASILE ROAITA; Umbre în plină zi — CULTURAL; Luptătorul și clovnul — UNIREA; Păianjenul de aur — C. DAVID; Mîndrie — MUNCA; Articolul 420 — DONCA SIMO; Ultima vrăjitoare — ILIE PINTILIE, N. BALCESCU; Flacăra stinsă — POPULAR; Erupția — M. EMINESCU; Gervaise — VOLGA; Copilărie în Donbas — ALIANȚA; Vînătoarea tragică — AUREL VLAICU; Coordonate necunoscute — DRUMUL SERII, BOLESLAW BIERUT; Godzilla — 16 FEBRUARIE (bd. 30 Decembrie 82); Fiul pescarului; 30 DECEMBRIE (Cal. Ferentari 89).

Preocupare insuficientă pentru posturile utemiste de control

(Urmare din pag. 1-a)

ria Bejan, deși aveau aparate de control la mașini, nu le foloseau și făceau rebuturi cu duiumul. Șeful de echipă, Nae Ghiur nu era atent cum lucrează oamenii din echipa sa și, unde te uitai, peste tot vedeai piese aruncate, materiale irosite, murdărie. Controloarea tehnică, Maria Voloacă, lucra superficial, dînd drumul la piese cu defecte. Gheorghe Popa și Gheorghe Blegu lipseau des din producție...

Toate aceste deficiențe — unele mai mici, altele mai mari — aveau un efect economic destul de neplăcut, care arunca o lumină proastă nu numai asupra secției, dar uneori chiar asupra întregii fabrici. Împotriva tuturor lipsurilor, dintr-odată, nu a putut lua atitudine postul utemist de control. Încetul cu încetul, în schimb, le-a venit rîndul tuturor. Unii dintre cei criticați se supărau. Maria Voloacă a și rupt prima caricatură care o înfățișa pe ea în secție, iar gîndurile-i aiurea. Maria Petrea a stat de vorbă cu dînsa, a convins-o de justețea criticii și.. a dat spre apariție o nouă caricatură. De data aceasta, Maria Voloacă nu s-a mai burzuluit, ci și-a căutat de treabă, așa cum se cuvine.

A trecut mai bine de un an de cînd acest post utemist de control ține trează atenția secției. Organizează raiduri pe teme precise expune rezultatul lor la gazeta postului și cere concursul conducerii secției spre a lichida lipsurile. Postul îi îndeamnă astfel pe toți de aici, prin autoritatea pe care și-a căpătat-o, să lucreze bine, cu simț de răspundere — aceasta fiind spre folosul și al lor și al fabricii.

O comparație făcută de inginerul Gheorghe Constantin, șeful secției, este edificatoare. În cele mai multe luni din anul trecut, planul de producție nu putea fi îndeplinit. Printre altele și ajutorul postului utemist de control a contribuit ca în anul acesta, pe lunile ianuarie și februarie, planul de producție să fie depășit cu 6 la sută. În decembrie 1956, rebuturile se ridicau la un procent de 8—9 la sută. După un an, în decembrie 1957, rebuturile scăzuseră la 6 la sută, în ianuarie a.c. la 5,6 la sută, iar în februarie la și mai puțin. Toate acestea au creat posibilitatea ca secția să concureze la drapelul de secție fruntașă pe fabrică. În plus, colectivul de la rectificare s-a angajat să-și realizeze planul anual de producție în numai zece luni.

„Asta n-am știut-o"

Dar proverbul e proverb. Cu o floare nu se face primăvară. Dacă la rectificare există o activitate fructuoasă, ea nu se datorește nici lui Constantin Darabană, nici lui Victor Socola. Tovarășii Constantin Darabană, Victor Socola și chiar Gheorghe Țurcanu cunosc numai din auzite că la rectificare este un post utemist de control fruntaș, după cum tot din auzite cunosc că la bile-role un post utemist de control publică articole de fond scrise „la general" și materiale decupate din ziare.

În realitate, lucrurile stau altfel. Responsabilul postului utemist de control de la bile-role este Teodor Beldiman. Din colectivul său fac parte fruntașul Emil Andrei și un alt băiat care, de cîteva zile, a trecut la secția vecină. Activitatea acestui post utemist de control se face simțită în secție.

Drept dovadă, povestim următoarele: Costică Bărbăscu și Gheorghe Ghintuială, obișnuiau să treacă pe la restaurant înainte de a intra în schimbul de noapte. Firește că după aceea nu mai lucrau, ci dormeau. Margareta Dragu și Melotina Bertea se certau în timpul lucrului, iar Mihai Partene cu Ioan Bordeianu „boxau". Nicolae Lungu și Constantin Păduraru nu-și îngrijeau mașinile, în timp ce Elena Măriuță deconta de cîte două ori piesele lucrate de dînsa. În același timp, brigada unui alt băiat, fruntaș, cu numele tot de Nicolae Lungu, își depășea cu regularitate planul de producție, cu 30—40 la sută.

La gazeta postului utemist de control au apărut rubrici intitulate „Bune și rele", unde erau înfățișate toate acestea. Cei mai mulți dintre tinerii criticați s-au îndreptat, au urmat exemplul celor buni. Au fost și unii cu care nu s-a putut ajunge la un rezultat pozitiv. Ion Nițeanu și Ion Mocanu — de pildă — lipseau cu săptămînile din producție. Împotriva acestora, postul de control a cerut conducerii fabricii să ia alte măsuri.

Dar despre acestea, comitetul U.T.M. pe fabrică, mai precis tovarășii Gheorghe Țurcanu, Constantin Darabană și Victor Socola au un singur răspuns:

— Asta n-am știut-o.

Sublinieri

Firește, e un răspuns nejust. Totuși, el e determinat de o realitate. Gheorghe Țurcanu obosește în fiecare zi dar obosește degeaba. Aleargă mult, de icicolo, fără să vezi cine știe ce de pe urma lui. Constantin Darabană nu privește cu răspunderea cuvenită sarcina pe care utemiștii din fabrică i-au încredințat-o, alegîndu-l în comitet. Victor Socola „nu-și vede capu de treabă" la biroul de heliograf lucrînd și pentru fotbaliștii care chiulesc.

Ceea ce cunoaște comitetul U.T.M., cunoaște din auzite. Nu știe precis ce se întîmplă în fabrică, nu știe cu ce se ocupă posturile utemiste de control, și nici nu-și dă silința, cel puțin, să cunoască.

Totodată tovarășul Mircea Ieftimie, deși vine des prin fabrică, se rezumă la informarea pe care i-o face verbal și „în general" primul membru al comitetului ieșit în cale, după care se întoarce mulțumit, la comitetul orășenesc.

Acestei situații trebuie să i se pună capăt. Lucrul cel mai nimerit ar fi să se organizeze un schimb de experiență între toate posturile utemiste de control din fabrică. Cele de la rectificare și bile-role să arate cum muncesc și care este rezultatul muncii lor. De aici ar putea să învețe nu numai posturile utemiste de control inactive, ci chiar înșiși membrii comitetului, care se plîng că „nu prea știu ce și cum să facă".

Vizita oaspeților romîni în India

Întrunirea cetățenească din Madras

MADRAS 18. (De la trimisul special Agerpres).—În după amiaza zilei de 17 martie a avut loc în parcul stadionului municipal din Madras o întrunire cetățenească organizată în cinstea vizitei primului ministru al Republicii Populare Romîne, tovarășul Chivu Stoica, și a persoanelor care îl însoțesc. La intrarea în parcul stadionului municipal oaspeții romîni au fost întîmpinați de primul ministru al statului Madras, de primarul orașului Madras, de miniștri, membri ai Adunării legislative în frunte cu președintele Adunării, precum și de numeroase personalități ale vieții publice și culturale.

Primarul orașului Madras, doamna Tara Cherian, a rostit o cuvîntare de bun venit cu prilejul sosirii oaspeților romîni în orașul Madras — mare centru economic, artistic și cultural din sudul Indiei. După ce a subliniat o serie de puncte comune din istoria Indiei și a Romîniei, doamna TARA CHERIAN a spus: „Romînia produce grîu, petrol și minerale, bogății care, așa după cum a dovedit-o istoria, au fost adeseori ținta anumitor ochi lacomi. În ciuda frămîntărilor și tulburărilor care au avut loc în această țară vitalitatea națiunii a rămas neatinsă. Feudalismul și exploatarea au luat sfîrșit, iar Republica Populară Romînă este astăzi ferm consolidată". Urînd succes poporului romîn în calea spre progres, doamna Tara Cherian și-a exprimat dorința ca colaborarea prietenească dintre India și Republica Populară Romînă să se dezvolte în cele mai diverse domenii.

În cuvîntarea de răspuns pe care a rostit-o, tovarășul CHIVU STOICA a spus: **„Ne-a făcut o deosebită plăcere vizitarea orașului dv., vestit prin minunatele** sale opere de artă, prin tradițiile sale culturale, prin instituțiile sale de învățămînt superior. Cunoașterea directă a unora dintre aceste realități ne-a dat putință să apreciem și mai bine străvechea cultură indiană. Madrasul ne-a apărut totodată și sub celălalt aspect — ca centru economic al patriei dv. — cu întreprinderi industriale importante ca marea și moderna uzină pentru construcția de vagoane pe care am vizitat-o astăzi. În acest oraș, ca și în alte orașe indiene, noi vedem un simbol al muncii pașnice constructive desfășurate de poporul indian. Vă urăm din tot sufletul, ca unor prieteni buni ai noștri, să consolidați și să dezvoltați cu succes ceea ce ați făurit pînă acum, să obțineți noi succese care să ajute la înflorirea și prosperitatea Indiei".

După terminarea întrunirii cetățenești oaspeții romîni au făcut o plimbare cu mașina prin oraș, fiind salutați și ovaționați îndelung de locuitorii din Madras.

La reședința guvernatorului statului Madras

MADRAS 18. (De la trimisul special Agerpres). Luni seară Bishpuran Methi, guvernatorul statului Madras, a oferit la reședința sa un mare banchet în onoarea tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne. Au participat primul ministru al statului Madras și membrii cabinetului, membri ai Adunării Legislative, numeroase personalități și reprezentanți ai vieții publice din oraș. După ce a toastat în sănătatea tovarășilor Chivu Stoica, E. Bodnăraș și A. Bunaciu, urîndu-le bun venit, guvernatorul a prezentat celor prezenți pe tovarășul Chivu Stoica, subliniind rolul său în lupta muncitorimii romîne pentru o viață mai bună și pentru eliberarea țării de sub jugul hitlerist.

A luat cuvîntul apoi tovarășul Chivu Stoica. El a transmis populației statului Madras, întregului popor indian, urări sincere de noi succese în marea operă de construcție pașnică care se desfășoară în India.

În încheiere tovarășul Chivu Stoica a spus:

„Permiteți-mi domnule guvernator al statului Madras să toastez în sănătatea dv., pentru prietenia dintre popoarele romîn și indian, pentru prosperitatea statului Madras și a întregii Indii, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru victoria cauzei păcii".

La sfîrșitul banchetului a avut loc un program artistic de dansuri și muzică veche indiană.

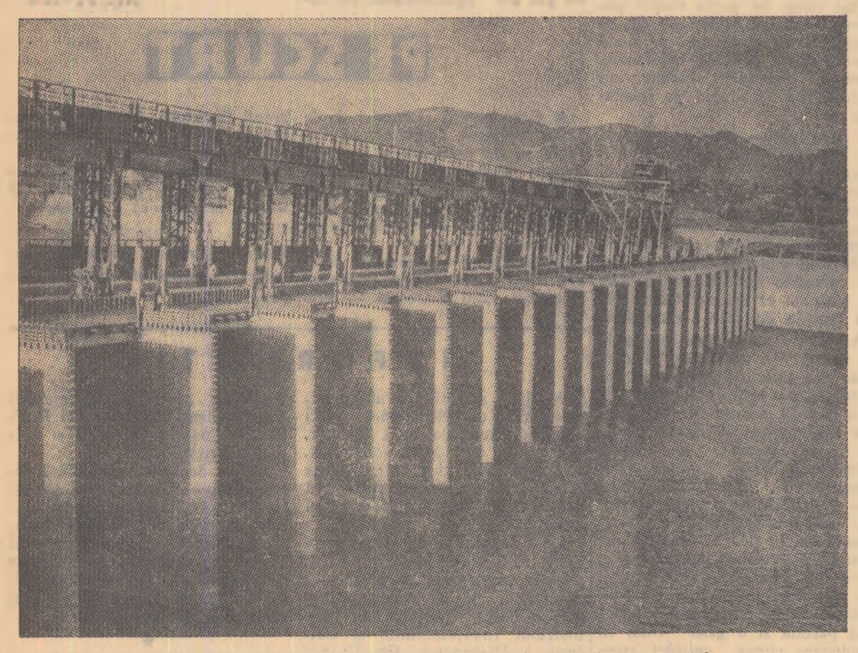

Una din construcțiile noi ale Indiei: digul Nangal din Punjab

DE PESTE HOTARE

Rebelii din Sumatra suferă noi înfrîngeri

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Acțiunea de zdrobire a clicii rebele din Sumatra continuă. Trupele guvernamentale indoneziene acționează pe un front larg silind pe rebeli să părăsească centrele populate. Speranțele rebelilor de a rezista se spulberă pe zi ce trece, deoarece populația Sumatrei refuză să le acorde sprijin, iar reprezentanții militari din Sumatra de sud, în rîndul cărora rebelii căutau sprijin, au anunțat că vor rămîne neutri în lupta dintre trupele guvernamentale și rebeli.

Un purtător de cuvînt al guvernului indonezian a declarat la Djakarta că aviația indoneziană a distrus un convoi de trupe rebele în apropiere de Bangkinang, la apus de Pakanbaru în centrul Sumatrei.

O vie demonstrație a unității poporului sovietic

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Comisia electorală centrală pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. a înregistrat alegerea deputaților în Sovietul Suprem al U.R.S.S. din toate cele 1.378 circumscripții electorale. Au fost aleși în Sovietul Uniunii 738 deputați, iar în Sovietul Naționalităților — 640 deputați. Aceste date au fost anunțate în comunicatul publicat la Moscova al Comisiei electorale centrale pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Potrivit datelor definitive, numărul total al alegătorilor pe întreaga Uniune Sovietică a fost de 133.836.325 de oameni. La alegeri au participat 99,97% din numărul total al alegătorilor.

Pentru alegerile în Sovietul Uniunii în toate circumscripțiile electorale au votat pentru candidații blocului comuniștilor și celor fără de partid 133.214.652 de alegători (99,57% din numărul total al alegătorilor care au participat la alegeri).

Pentru alegerile în Sovietul Naționalităților în toate circumscripțiile electorale au votat pentru candidații blocului comuniștilor și celor fără de partid 133.431.524 de alegători (99,73% din numărul total al alegătorilor care au participat la alegeri).

Ideea conferinței la nivel înalt a pătruns în inima și mintea popoarelor

Un discurs electoral al președintelui Tito

—•—

BELGRAD — (Agerpres). — După cum transmite agenția TANIUG, președintele R. P. F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, care candidează pentru Vecea Federativă a Scupscinei Populare Federative, în alegerile de la 23 martie, a rostit la 16 martie, în cadrul unei întruniri electorale, o cuvîntare în care s-a ocupat de probleme interne și internaționale.

Președintele Tito a declarat că actuala campanie electorală din Iugoslavia a dovedit unitatea de nezdruncinat a popoarelor iugoslave.

Vorbind despre situația internațională, președintele Tito a declarat că nu se poate spune că ea este favorabilă, ci din contră, ea este din nou îngrijorătoare. În legătură cu aceasta, el a menționat cazul Indoneziei, spunînd că îi este teamă ca nu cumva unele cercuri internaționale cărora le place războiul rece să pornească aici o campanie care să incendieze lumea întreagă.

Referindu-se la încercarea de a se crea un nou pact în Mediterana, președintele R. P. F. Iugoslavia a declarat că această acțiune urmărește să scindeze țările arabe și popoarele africane. El consideră că un asemenea pact în această regiune a globului va crea o situație încă și mai gravă care ar putea provoca în viitor diferite conflicte greu de prevăzut.

Președintele Tito a declarat că Iugoslavia este în favoarea unei conferințe la nivel înalt.

Tito a declarat că s-a simțit fericit cînd a văzut propunerile sovietice care, după părerea sa, sînt foarte realiste și acceptabile; dar că acum se simte nefericit văzînd că se fac diferite contrapropuneri care țintesc să zădărnicească organizarea unei întîlniri la nivel înalt. El a remarcat că Occidentul propusese anterior o întrunire a miniștrilor de Externe ai marilor puteri, propunere cu care la început Uniunea Sovietică nu fusese de acord. Totuși, cînd Uniunea Sovietică și-a dat consimțămîntul privind ținerea unei conferințe a miniștrilor de Externe, Occidentul propune din nou altceva. Președintele Tito consideră că starea de spirit din întreaga lume e de așa natură încît ideea unei conferințe la nivel înalt a pătruns de acum în inima și mintea popoarelor și această tendință a popoarelor trebuie să silească pe acei oameni care încă se opun, să-și dea seama că această conferință trebuie să aibă loc.

Președintele Tito a declarat că Iugoslavia este împotriva instalării în Italia de rampe pentru lansarea racetelor. El a scos în evidență că Iugoslavia este de acord cu planul guvernului polonez cu privire la crearea unei zone denuclearizate în Europa, arătînd că acesta este un plan realist, întrucît pornește de la punctul de vedere al ajungerii la un acord oarecare și al rezolvării problemei cel puțin în mod parțial.

În continuare, președintele Tito a subliniat normalizarea relațiilor iugoslave cu Uniunea Sovietică și cu toate celelalte țări din Europa răsăriteană. El s-a ocupat apoi de relațiile Iugoslaviei cu Statele Unite și cu o serie de alte țări.

Spectacol cu opereta „Silvia"

Marți seara, ansamblul Teatrului de operetă din Budapesta a prezentat pe scena Teatrului de Operă și Balet din Capitală un nou spectacol cu opereta „Silvia".

Au asistat tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ianos Fazekaș, Atanase Joja, Anton Moisescu, acad. M. Ralea, Gheorghe Stoica, miniștri, fruntași ai vieții culturale, un numeros public.

Au asistat de asemenea Ferenc Keleti, ambasadorul R. P. Ungare la București, șefi ai misiunilor diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Spectacolul s-a bucurat de un remarcabil succes.

Interpreții rolurilor principale, printre care maeștrii operetei maghiare Honty Hanna, artistă a poporului, Feleki Kamil, laureați ai Premiului „Kossuth", Nemeth Marika și Rathonyi Robert, laureați ai Premiului „Jaszai Mari", Baksay Arpad și întreg ansamblul au fost îndelung aplaudați. Artiștilor maghiari le-au fost oferite flori.

(Agerpres)

În întîmpinarea conferinței sindicale internaționale a tineretului muncitor

PRAGA 18 (Agerpres). — CETEKA transmite: A fost dat publicității comunicatul Federației Sindicale Mondiale în legătură cu pregătirea primei conferințe sindicale internaționale a tineretului muncitor.

În zilele de 14 și 15 martie, se spune în comunicat, la Praga a avut loc ședința comisiei organizatorice pentru pregătirea primei conferințe sindicale internaționale a tineretului muncitor care, potrivit hotărîrii celui de-al IV-lea Congres mondial al sindicatelor, va avea loc la Praga între 14 și 20 iulie a.c.

La ședință au luat parte reprezentanți ai tineretului din organizațiile sindicale ale diferitelor țări, atît afiliate, cît și neafiliate la Federația Sindicală Mondială. În cadrul ședinței au fost examinate probleme legate de pregătirile pentru conferință în diferite țări. A avut loc un larg schimb de vederi asupra ordinei de zi a conferinței. Propunerile elaborate vor fi prezentate Comitetului executiv al Federației Sindicale Mondiale, care își va ține sesiunea la Budapesta între 30 martie și 20 aprilie a.c.

Mișcare de protest în rîndul studenților spanioli

MADRID 18 (Agerpres). — După recentele tulburări din regiunea minieră Ovideo (Spania), unde mai multe mii de mineri au declarat grevă în sprijinul revendicărilor lor economice, agențiile de presă anunță că studenții facultăților de medicină din Madrid, Barcelona și Saragossa au hotărît să boicoteze cursurile.

Corespondentul din Madrid al agenției France Presse anunță că rectorul Facultății de medicină din Barcelona a amenințat pe studenți cu luarea unor măsuri represive în cazul că nu se vor prezenta la cursuri. În ciuda acestor acțiuni de intimidare se anunță că în cursul zilei de 18 martie studenții Facultății de medicină din Sevilla au hotărît să se alăture mișcării de protest declanșată de studenții din Saragossa, Madrid și Barcelona.

Un strălucit succes al forțelor democratice din Okinawa

TOKIO 18 (Agerpres). — La 16 martie au avut loc alegeri pentru Adunarea legislativă din Okinawa — insulă zmulsă de Statele Unite Japoniei și transformată de ele în bază militară în Extremul Orient.

Liga democratică din Okinawa, care s-a pronunțat pentru unificarea Okinawei cu Japonia, împotriva transformării ei într-o bază atomică, a obținut 5 mandate — cu trei mandate mai mult decît în adunarea anterioară. Partidul socialist s-a prezentat în actualele alegeri aproape cu aceleași lozinci ca și Liga democrată. Acest partid a obținut 9 mandate.

SFÎNTUL „UMANISM" BURGHEZ

(Urmare din pag. I-a)

fii și-au mărit partea ce le revine în volumul total al producției de la 18 la sută la 23. Cota parte a 100 din cele mai mari corporații a crescut de la 28 la 30 la sută, iar la alte 200 ea a sporit de la 30 la 37 la sută.

Kefauver a subliniat că acest procest de concentrare este însoțit de ruinarea în masă a firmelor și întreprinderilor mici, și de înghițirea lor de către corporații. Numărul falimentelor a crescut de la 6.496, în prima jumătate a anului 1956, la 7.089 în prima jumătate a anului 1957.

Șomaj în masă, ruinare a micilor meseriași, comercianți și întreprinzători, creșterea profiturilor și a participațiilor în industrie a marilor capiteliști.

O, spirit umanitar capitalist! O, sfîntă morală burgheză!

Ziarul „Wall Street Journal" — după cum se știe, acest ziar este al marilor monopoluri americane — relatează pe larg despre condițiile extrem de grele ale muncitorilor agricoli americani din statul Florida. Muncitorii agricoli, scrie ziarul, sînt nevoiți să locuiască în cocioabe construite în tabere speciale. „Într-una din aceste tabere din apropierea orașului Florida am întîlnit familii cu patru-cinci copii trăind în niște bordeie înjghebate în grabă. Multe din aceste familii și-au făcut locuințe din caroseriile mașinilor vechi. Condițiile în care trăiesc sînt cu totul nehigienice."

Lipsiți de mijloace de existență muncitorii agricoli stau ore întregi la rînd pentru „o masă gratuită", distribuită de organizații de binefacere. Dar ca nu cumva binefăcătorii să obosească, aceste porții se dau numai o dată la două săptămîni.

Corespondentul lui „Wall Street Journal" descrie distribuirea alimentelor în orașul Homestead. „De la ora 11, scrie corespondentul, se adună muncitorii agricoli negri, mexicani și albi. Reprezentantele diferitelor organizații de binefacere din localitate supraveghează ca nimeni să nu primească două porții (morala trebuie păstrată cu sfințenie, iar educația în cinste nu trebuie să fie uitată nici în clipele de mizerie). În această regiune sînt circa 12.000 de muncitori agricoli șomeri. Muncitorii agricoli nu au un mijloace să se deplaseze într-o altă regiune pentru a căuta de lucru". (Menționăm că Florida este statul nord-american în care se află stațiunile Miami, Miami-Beach, Long Beach, unde admiratul crepusculului de pe terasa hotelului costă o sută dolari per bucată apus de soare).

O, spirit umanitar! O, minunată morală burgheză!

În anul trecut monopolurile „General Motors", „Ford" și „Chrysler" au realizat (după achitarea impozitelor) profituri în valoare de 1.246.800.000 dolari. Defalcat, aceasta înseamnă că „General Motors" a avut parte de 844 milioane dolari, „Ford" de 282,8 (cu 19% mai mult decît cu un an înainte), iar „Chrysler" 120 milioane dolari.

Tot în aceiași perioadă, aceleași monopoluri au concediat peste o sută de mii de muncitori.

O, umanism burghez! O, sfîntă și neîntinată morală capitalistă!

Venezuela s-a debarasat de dictatorul ei, Perez Jimenez. Căutînd prin scriptele uitate în graba fugii, cei ce l-au izgonit au descoperit că ex-tiranul a încasat în 10 ani 3 miliarde de bolivari (circa 1 miliard dolari) sub formă de comisioane pentru concesionarea resurselor de petrol și de altă natură ale țării. Din această sumă, 800 milioane au fost date de societățile petrolifere (în majoritate americane), o sută de milioane provenite de pe urma achiziționării de arme, de vase și avioane, 150 milioane furnizate de contrabandiștii de cafea etc.

O splendidă, sfîntă și imaculată morală burgheză!

O, spirit umanitar capitalist! În Cipru, lațurile spînzurătorilor mai tremură încă.

În Kenia pămîntul negru primește mereu prăbușitele trupuri negre, secerate de gloanțe. În Algeria mor zilnic sute de algerieni, iar într-o temniță, Henry Alleg, fostul director al ziarului „Alger Républicain" suferă, ca și alte sute de algerieni, de șase luni teroarea temnicerilor săi.

O, splendidă, sfîntă, imaculată și inexistentă morală burgheză! O, spirit, umanitar capitalist!

Caterincele nu obosesc să hîrîie aceleași vechi și hîrbuite plăci. Spiritul umanitar și moralitatea capitalismului sînt în continuare lăudate en-gros și cu bucata. Reclama e cu atît mai stridentă cu cît cei înșelați sînt mai puțini. După democrația burgheză, nici umanismul nici morala capitalistă nu mai au trecere.

Un avertisment dat dictatorului Batista

NEW YORK 18 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Havana al agenției Associated Press, la 17 martie, conducătorul insurgenților cubani, Fidel Castro, a dat publicității un manifest în care cheamă poporul cuban să răstoarne regimul dictatorial al lui Batista. În manifest se spune că dacă dictatorul Batista nu va pleca de la conducerea țării pînă la 5 aprilie, trupele insurgenților vor începe împotriva lui „un război necruțător" în întreaga Cubă.

Epigrame

Marile monopoluri americane nu sînt străine de teroarea dezlănțuită în Cuba, la ordinul dictatorului Batista.

Intre ei își aranjează rolurile (după plan):
cînd Batista guvernează...
nașul e american.

★

Mulți membri ai Congresului S.U.A. (reprezentanți ai trusturilor) cer guvernului să lanseze mari lucrări publice, pentru a da o „lovitură de bici" ritmului tot mai redus al activității economice („France-Presse").

Urmărind ideea lor,
n-ar fi rea de loc măsura:
biciul e pentru popor,
pentru ei e... lovitura.

MIRCEA CODRESCU

Insemnări din Republica Cehoslovacă

Un director comunist și noua generație de mineri (II)

O nuntă C.S.M.-istă și un angajament socialist

Tînărul miner Iaroslav Appel a cunoscut o fată. Cu timpul a îndrăgit-o. Și împreună au hotărît să-și întemeieze o familie, un cămin. Pînă aici totul a fost simplu, firesc. Dar cînd Iaroslav a cerut mîna Evei, tatăl ei — cetățeanul Smid — nici n-a vrut să audă măcar. El visa altceva pentru fiica lui. Un miner, chiar și un miner foarte bun ca Iaroslav Appel, nu i se părea în stare să asigure fericirea fiicei sale. Dragostea tinerilor nu însemna mare lucru pentru el. Dar sentimentul acesta puternic, frumos, avea să hotărască multe așa cum e de cînd e lumea. A trecut timpul și într-o bună zi, Eva a mărturisit părinților că va fi mamă și că n-au dreptul să-i refuze copilului ei un cămin și pe tatăl său, tînărul Appel. E greu de știut ce s-a petrecut în sufletul bătrînului Smid. Se știe numai hotărîrea lui: a izgonit-o pe Eva din casa părintească. O tragedie de loc nouă și de loc rară în lume atîta vreme cît prejudecățile vor mai juca un rol în viața oamenilor. Pentru Eva și Iaroslav, însă, tragedia aceasta era nespus de nouă și de dureroasă: era propria lor tragedie. Ce să facă? Unde s-o instaleze pe Eva?

La cămin? Imposibil! I-ar trebui o locuință, dar de unde să-și facă rost de una potrivită așa... repede... într-o zi?

Prietenii și cunoscuții lor aflaseră prima hotărîre a bătrînului Smid, necunoscînd-o încă pe cea din urmă, și-i compătimeau sincer pe cei doi tineri. Dar de ajutat cum să-i ajute? De multe ori amestecul din afară poate să strice și mai mult. Oamenii sperau că lucrurile se vor aranja pînă la urmă de la sine. Dar situația s-a înrăutățit, așa cum știm.

Iaroslav Appel și-a adus aminte de tovarășul Rosenberg. Îl cunoștea de-acum, știa că se putea bizui cu încredere pe sfatul și ajutorul lui. Dar nu i-a spus totul ci numai că are nevoie, mare nevoie, de o locuință pentru el și viitoarea lui soție. Directorul l-a ascultat atent pînă la capăt iar la sfîrșit i-a promis că va face tot ce va putea. Atît. Cazul era nou pentru el. Și l-a interesat din prima clipă. Voia să știe totul și a cerut relații de la organizația C.S.M. din mină. Și a aflat tot ce știm și noi acum. Ce s-a petrecut mai departe, cei din Kladno nu vor uita curînd. Dumneavoastră nu știți încă, dar ei știu ce înseamnă o nuntă C.S.M.-istă, o replică socială impresionantă la adresa prejudecăților unor părinți care cu o mie de intenții bune sînt gata să strice viața copiilor lor. Povestea de dragoste a celor doi tineri s-a transformat în cîteva ore într-un eveniment la care avea să participe din tot sufletul aproape întregul colectiv al minei. Iaroslav și Eva au primit o locuință așa cum și-au dorit. Dar asta n-a fost totul. În drum spre ofițerul stării civile, unde avea să se oficieze cununia lor, au fost însoțiți de un grup impresionant de tovarăși. În fruntea coloanei nuntașilor mergeau cincisprezece cesemiști pe motocicletele lor. Tinerii însurăței au primit atunci în dar, tot ce le trebuia pentru înzestrarea căminului lor. Apoi seara, la una din cabanele de odihnă ale minei, marele eveniment din viața lor a fost sărbătorit printr-o petrecere de pomină.

Acest eveniment în viața minei a demonstrat tuturor încăodată grija conducerii minei pentru viața minerilor, pentru nevoile lor găsind la rîndul ei un larg ecou în conștiința muncitorilor. Una dintre urmările acestui eveniment a fost aceea că peste trei zile a pornit de jos, din masa minerilor un angajament socialist de supraîndeplinire a planului de producție, care a adus întreprinderii mari beneficii suplimentare.

Cheia succesului

Am povestit trei episoade autentice din viața acestei mine în care este prezent comunistul Rosenberg și tineri din mină. N-am făcut aceasta pentru că însemnările de față urmau să se publice în „Scînteia tineretului", ci pentru că viața acestei mine din Cehoslovacia prietenă mi le-a oferit, pentru că aici se acordă o mare atenție tineretului. Evoluția plină de forță și optimism a acestui colectiv este opera colectivă a comuniștilor tineri și vîrstnici din această mină — membri de partid, sau fără de partid, o operă minunată prin caracterul ei profund socialist.

Păcat că spațiul unor însemnări nu poate cuprinde toată bogăția de fapte și de gînduri care-i însuflețesc pe acești oameni. Am întîlnit acolo oameni pe care nu-i voi uita niciodată: tovarășul Rakosnik Holdrich, secretarul de partid sau tînărul Masek Petru, vicepreședintele organizației C.S.M. din mină, redactor al gazetei întreprinderii, director al Școlii de întreprindere, membru în comitetul de partid, soț și tată a trei copii (multe funcții, toate de mare răspundere, pe care omul acesta le îndeplinește cu sîrg și pe deasupra nu se plînge niciodată de lipsă de timp) și mulți alții.

Sudura internă a acestui colectiv, grija pentru condițiile lui de muncă și de viață se pare că sînt cheia succesului muncii acestor oameni.

În Cehoslovacia se resimte o lipsă permanentă de brațe de muncă în toate sectoarele economiei. Este firesc. Construcția socialismului ocupă pe toți cetățenii capabili de muncă. Dar dintre toate sectoarele economiei, industria carboniferă duce cea mai mare lipsă de brațe de muncă. La București am putut vedea în anii aceștia filme artistice cehoslovace a căror temă era tocmai plecarea voluntară la muncă în minele de cărbuni unde se resimțea și se mai resimte încă lipsa unui număr suficient de brațe de muncă. La mina Nejedly, această problemă e pe cale să dispară. Angajații noi, în special tineri, se stabilesc ușor aici tocmai pentru că simt grija deosebită a conducerii și a întregului colectiv pentru viața lor.

În acest sens sînt deosebit de interesante unele probleme și unele rezolvări din munca cu tinerii.

Temeiurile prestigiului

În mină se cîștigă bine. Salariul mediu lunar este de 1.800 coroane. Mulți dintre mineri sînt tineri lipsiți de experiență care de multe ori nu știu cum să-și chivernisească cîștigul. Se întîmpla ca unii să se apuce de băutură. De la asta porneau multe rele: comportări huliganice, indisciplină în muncă, lipsuri nemotivate de la lucru. Rezolvarea a fost simplă și eficace: au instituit patronarea tinerilor codași în muncă sau vicioși de către tineri și vîrstnici cu prestigiu din mină. Bineînțeles că totul s-a făcut cu mult tact pentru a nu stîrni susceptibilități și atitudine refractară la cei patronați. S-a întîmplat adesea ca în cazul unor tineri cărora începuse să le placă peste măsură vinul, munca de reeducare a lor să înceapă cu o discuție la un pahar cu vin. Tînărul fruntaș în producție Iaroslav Mihalovik și-a făcut un prieten din tînărul Stumpf Frantisek, pe cale de a deveni și el fruntaș în muncă, deși nu de mult avea o faimă proastă de beție și chiulangiu.

Rezultatele patronajului lui Mihalovik sînt bune.

În cursul unei discuții, secretarul de partid, tovarășul Rakosnik, a fost chemat la telefon. Cînd s-a întors, cineva l-a întrebat ce s-a întîmplat. Fusese chemat de patronatul său pentru un sfat.

Organizația C.S.M. din mină se bucură de un mare prestigiu în fața tuturor. Ea se ocupă cu grijă de condițiile de muncă și de viață ale tinerilor. Una din grijile ei de căpetenie este aceea ca tinerii să fie folosiți bine în producție, cu inițiativele și propunerile lor să fie valorificate, astfel ca rezultatele muncii lor și cîștigul lor să fie din ce în ce mai mari. Acesta este un lucru foarte important față de care oamenii manifestă un interes constant pe deplin justificat. Sînt în mină tot mai mulți tineri care cîștigă trei, patru și chiar cinci mii de coroane lunar. Sume serioase, care pot fi cheltuite bine sau rău, folositor sau dăunător.

Iată de ce C.S.M.-ul a organizat aici cu mult succes asociații pentru cumpărarea de motociclete personale. Numărul posesorilor de motociclete crește continuu. Tinerii strîng bani pentru organizarea excursiilor pe durată mai mare în țară sau în străinătate. Carnetele de economii cunosc o largă răspîndire între tineri. Este greu să te plictisești în colectivele de tineri de aici. Timpul se împarte judicios între muncă, învățătură, sport, excursii, distracții. Și de toate acestea se ocupă atent organizația C.S.M. din mină.

Nu-i de loc de mirare că nici o hotărîre a conducerii tehnico-administrative care privește situația vreunui tînăr sau situația tineretului în general, nu se ia fără consultarea organizației C.S.M. E lege. Și asta a contribuit mult la creșterea prestigiului și a încrederii tinerilor în organizația lor. Ei s-au convins că întreaga ei activitate îi ajută să muncească bine, să cîștige bine, să învețe bine și să trăiască bine.

★

Mina „Zdenek Nejedly" A FOST o întreprindere oarecare. Mina „Zdenek Nejedly" ESTE acum una dintre cele mai bune din întreaga Cehoslovacie. Colectivul ei a devenit purtătorul unei experiențe bogate și interesante nu numai pentru minerii cehoslovaci dar și pentru cei din țara noastră. Nu pot să încheie aceste rînduri înainte de a consemna marea dorință a celor din această mină ca și a celor din mina „Sverma"-Ostrava — pe care de asemenea i-am vizitat — de a face schimb de experiență și de grupuri de mineri cu întreprinderile carbonifere din țara noastră.

Ar fi bine dacă Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor mineri în colaborare cu sindicatele respective din Cehoslovacia, ar lua inițiativa organizării acestor schimburi foarte utile.

PETRE CONSTANTINESCU

Tînărul Iaroslav Appel cu soția sa, în ziua cununiei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS 3452 — 52